împreună

Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă «Paul Popescu Neveanu», Ti
în parteriat cu **Şcoala cu cls. I-VIII Pişchia** şi **Şcoala cu cls. I-VIII Maşlo**

Numărul 8, Anul IV, Anul şcolar 2011-2012, Semestrul I

Poveştile spuse sunt cele care dau magie iernii, farmec copilăriei şi povaţa de viaţă a aproapelui de lângă noi.

Proiect cofinanţat de **Consiliul Judeţean Timiş**
Activitate publicistică inclusă în **Agenda manifestărilor cultural – artistice, sportive şi tineret**

Afla pe www.sigur.info !

Un internet mai sigur pentru copii
campanie de promovare a siguranței copiilor pe Internet
realizata de Salvați Copiii în cadrul programului Sigur.Info

Program coordonat de

Salvați Copiii
Save the Children Romania

Împreună

pag. 4-5:
«Împreună» pe podium din nou: premiul al III-lea la Concursul de Reviste Şcolare, etapa judeţeană, secţiunea reviste gimnaziale

pag. 16-17:
Două globuri de cristal stau la sfat în Pomul de Crăciun

pag. 18-19:
Moş Crăciun, povestea sărbătorilor de iarnă

pag. 20-22:
„Ce mult îmi plac sărbătorile de iarnă când pe ulițele satului miroase a cozonac şi este larmă mare şi multă veselie!"

Note editoriale:

- Editorul revistei este Centrul Şcolar pentru Educație Incluzivă «Paul Popescu Neveanu» din Timişoara. Prin parteneriat interşcolar, în anul şcolar 2011-2012, colaboratori ai prezentului proiect editorial sunt Şcoala cu cls. I-VIII Pişchia şi Şcoala cu cls. I-VIII Maşloc.
- Contribuțiile propuse pentru numerele viitoare sunt recepționate exclusiv pe adresa de e-mail revistaimpreuna@gmail.com, până în data de 5 Decembrie, pentru publicarea materialului propus în numărul aferent semestrului I şi 5 Mai pentru numărul aferent semestrului al II-lea al anului şcolar în curs. Coordonatorul revistei îşi rezervă dreptul de a selecta contribuțiile propuse. Informații suplimentare puteți obține accesând adresa www.impreuna.yolasite.com.
- Întreaga responsabilitate asupra conținutului precum şi dreptul de autor al materialelor propuse spre publicare aparține exclusiv autorilor / semnatarilor. Prin expedierea acestor materiale către revista „Împreună", se cedează integral, automat, exclusiv şi gratuit, fără alte pretenții, dreptul de autor şi toate alte drepturi conexe acestuia.
- Materialele publicate în ediția prezentă a revistei nu reflectă în mod obligatoriu poziția oficială a Centrului Şcolar pentru Educație Incluzivă «Paul Popescu Neveanu» din Timişoara şi nici a partenerilor acestuia.
- Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă şi prin niciun mijloc, fie el electronic, mecanic, fotocopiere, înregistrare sau de altă natură, fără acordul scris al deținătorului de copyright.
  În limita posibilităților tehnice, numerele publicate pot fi descărcate, în format .pdf, urmând linkul: http://impreuna.yolasite.com/revista-impreuna.php

Cuprins:

pag. 6:
Ziuna porților deschide la IPJ Timiş

pag. 8-9:
Caligrafii toamnei din Pişchia

pag. 10-11:
Revista Împreună promovează Campania „Sigur.info", coordonată de Fundația „Salvați copiii" România

pag. 12:
Cartea domnului prof. Moldovan...

pag. 14-15:
English is funny!
- Descrierea proiectului
- Halloween la Şcoala cu cls. I-VIII Budureasa

pag. 22:

pag. 25-29:
Colaborare cu Fundația Iberoamericană „Down21"
- Ce ne povestesc persoanele cu sindrom Down (traducere)
- Dezvoltare personală – Relații interpersonale (traducere)

pag. 30:
Status socioeconomic şi reuşita şcolară

«Împreună» urcăm pe podium: locul al III-lea la etapa județeană a Concursului național de reviste Şcolare- secțiunea gimnaziu

Revista şcolară „Împreună”, construită de elevii şi profesorii de la Centrul Şcolar pentru Educație Incluzivă „Paul Popescu Neveanu” din Timişoara alături de elevii integrați în învățământul de masă cu structuri de sprijin la Şcoala cu cls. I-VIII Pişchia, Şcoala cu cls. I-VIII Maşloc, cărora li se alătură şi cei de la Dumbrăvița îndrumați de cadrele didactice de la C.Ş.E.I. „P. P. Neveanu”, a câştigat locul al III-lea la Concursului național de reviste şcolare, etapa județeană, secțiunea gimnaziu, anul şcolar 2010-2011. Acest succes ne-a umplut sufletul de bucurie şi ne-a arătat încă odată, dacă mai era necesar, că pasiunea, dăruirea şi munca stăruitoare pot conduce pe drumul performanței orice elev, indiferent de particularitățile sale socio-afectie, biofizice şi psihointelectuale.

O zicală spune că „Succesul este 10% inspirație şi 90% transpirație”. În spatele performanței noastre se află o muncă stăruitoare şi un efort imens. Elevii care publică în paginile revistei noastre sunt deosebiți şi ne impresionează prin dăruirea şi efortul uman pe care îl depun pentru a scrie acele câteva rânduri pe care dvs.le citiți Fiecare propoziție este construită cu mute frământări, cu multă trudă, fiecare cuvânt este ales cu multă atenție.

prof. DRAGOMIR CORNELIU- învățător de sprijin
C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu” Timişoara

Revista noastră, scrisă cu mult suflet, promovează munca elevilor şi pe cea a profesorilor prin intermediul cuvintelor şi a imaginilor. Reportaje despre viața elevilor, acțiuni desprinse din proiectele şi parteneriatele organizate la nivel de şcoli, materiale de specialitate, poezii, proză, pictură, artă fotografică şi nu numai... toate acestea fac din paginile revistei şcolare „Împreună” un adevărat caleidoscop al revistelor şcolare.

O revistă se scrie şi cu sufletul, este un dar pentru semeni, îmbinarea celor mai frumoase gânduri organizate în materiale diverse, uneori complexe, alteori succinte. Munca noastră îndeamnă la curiozitate şi studiu aprofundat. Să redactezi o revistă precum cea a noastră înseamnă să cauți mereu esența din idei, să identifici problemele prezentului, să povesteşti întâmplările trecutului, să deții bagheta magică a vorbelor şi dibăgia frazei. Toate acestea, ne fac să reflectăm la următorul număr al revistei, la ce poate ea oferi şi ce efect are ea mai bun pentru colegii noştri.

Redacția revistei „Împreună” este o echipă întreprinzătoare, optimistă, dinamică şi deschisă promovării tuturor copiilor. Este minunat când o astfel de echipă obține locul III pe județ la concursul de reviste şcolare. Este cel mai frumos cadou pe care elevii şi profesorii din ***echipa împreună*** îl pot obține după efortul jocului cu imaginile şi cuvintele.

prof. LOREDANA ADINA BECU- educator
C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu” Timişoara

Este povestea din spatele rândurilor revistei „ Împreună”… Este plăcut să răsfoim paginile unei reviste, să savurăm conținutul ei sau să judecăm calitatea textelor, dar ar fi mai interesant să ne întrebăm care sunt poveştile din spatele poveştilor. Realizarea paginilor revistei „Împreună” presupune multă muncă din partea profesorilor îndrumători, care au nevoie de foarte mult timp şi de foarte multă răbdare astfel încât copii cu vocabular sărac, cu dificultăți de exprimare şi cu un potențial intelectul redus să dea viață pe hârtie activităților pe care le desfăşoară şi care contribuie la dezvoltarea lor.

Nu ar fi drept să neglijăm nici munca echipei editoriale, care se îngrijeşte până la cel mai mic amănunt de calitatea şi utilitatea conținutului şi de aspectul revistei, având grijă să mediatizeze lansarea fiecărui număr.

Faptul că revista a obținut un onorabil loc III la Concursul de Reviste Şcolare denotă că atât eforturile copiilor, cât şi ale profesorilor sunt recunoscute şi recompensate, îndemnând la continuarea demersului nostru.

Putem îndrăzni să ne dorim să fim cei mai buni în acest domeniu şi să recompensăm munca tuturor cu un premiu mai valoros.

prof. FELICIA ANCA GUJBĂ- profesor itinerant/ de sprijin
C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu” Timişoara

În primul rând dorim să mulțumim juriului Concursului Național de Reviste Şcolare, etapa județeană Timiş, pentru premiul acordat revistei „Împreună”, pentru aprecierea şi susținerea lor. Acest lucru ne face să lucrăm mai mult, pentru a ne mulțumi pe noi înşine, dar şi pe cei care ne îndrumă munca.

În acest sens, am reuşit să inițiez, anul acesta, o colaborare cu revista virtuală „Down21”. Fundația Iberoamericană „DOWN 21”, prin directorul acesteia, domnul Florez Beledo Jesus, ne-a oferit libertate deplină pentru a traduce articole din revistă, mulțumindu-ne pentru încrederea acordată şi exprimându-şi satisfacția pentru ceea ce dorim să facem.

De asemenea am realizat un parteneriat cu o fundație spaniolă, la acest proiect implicând elevii cu CES. În paginile următoarelor numere ale revistei vă vom informa despre derularea acestui proiect şi despre impactul pe care îl are asupra elevilor şi cadrelor didactice.

Succes tuturor în ceea ce v-ați propus să faceți!

prof. RAMONA HELER- profesor educator
C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu” Timişoara

“Când las la o parte din ceea ce sunt, devin ceea ce aş putea fi”, spunea Lao Tzu. Pentru elevii mei, integrați în învățământul de masă la Şcoala cu cls. I-VIII Dumbrăvița cu structuri de sprijin oferite de Centrul Şcolar pentru Educație Incluzivă „Paul Popescu Neveanu” din Timişoara, evadarea în lumea poveştilor şi a fanteziei este un mod de viață, iar creativității lor ar trebui să i se dea frâu liber în fiecare zi. Copiii au dreptul să viseze iar prin visele lor lumea ar trebui să fie asa cum şi-o doresc ei: să simtă că măcar în creațiile lor ei sunt cei care o fac mai buna. Sunt îndreptățiți să devină tot ceea ce îşi doresc... în rândurile creațiilor lor şi să-şi urmeze idealurile.

În paginile Revistei „Împreună”, copiii au şansa de a-şi descrie în cuvinte simple mica lor lume amuzantă şi de a o împărtăşi cu alți copii. Şi, mai mult, ei sunt premiați pentru creațiile lor.

Mulțumim, aşadar, cu aceasta ocazie, membrilor echipei „Împreună” pentru acest frumos dar pe care ni-l oferă an de an.

prof. CODRUȚA VANCI- profesor itinerant/ de sprijin
C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu” Timişoara

Ziua porților deschise la Inspectoratul de Poliție al Județului Timiş

În data de 23 aprilie 2011, cu ocazia sărbătoririi *Zilei Porților Deschise* a Poliției Județene Timiş, elevii claselor I- IV insoțiți de cadrele didactice de la Scoala cu cls. I-VIII Nr. 1, cartier Plopi , Timişoara, au participat la acest eveniment.

În cadrul programului, elevii au putut observa o serie de obiecte ce fac parte din recuzita politistilor (arme, cartuse, truse , statii de emisie – receptie, etc.), mijloace mobile de intervenții (motociclete, maşini speciale de intervenție, microbuze) şi câini dresați pentru diferite tipuri de intervenție.

Elevii au putut ține în mână o armă adevărată, un scut, un baston, cartuşe şi au primit informatii despre utilitatea acelor obiecte. Cei mai curiosi s-au urcat pe motocicletele polițiştilor şi în diferitele maşini de intervenție.

După prezentarea mijloacelor mobile şi imobile de care dispune poliția , a urmat un program demonstrativ, elevii urmărind cu reală încantare demonstrațiile de dresaj a câinilor polițişti , capturarea hoților cu ajutorul câinilor polițişti, descoperirea unei grenade de către câinele polițist cu detonarea acesteia, precum şi prinderea răufăcătorilor de către trupele de intervenție antiteroriste.

Pe parcursul programului elevii au manifestat curiozitate şi interes crescut. La finalul reprezentației ei au aplaudat îndelung, fiind plăcut impresionați şi foarte încântați de tot ce au văzut.

prof. GABRIELA NUȚAŞ- profesor itinerant
C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu", Timişoara

Codaşul clasei la mate

Vine profa!
Groaza mare,
În ghiveci se uscă-o floare,
Deschide brusc catalogul
Şi începe monologul:
Că nu-s florile udate,
Că ferestrele sunt sparte,
Că perdelele sunt rupte,
Că la noi în clasă pute,
Că nu suntem patrioți
Şi că suntem idio....
Că ni-i capul tot la rele
Şi că noi facem belele
Şi s-apucă de predat
Noua lecție de monologat.
Doamne Dumnezeul meu,
Dă-mi vacanță tot mereu,
Fă din două un semestru,
Fă din mine un maestru,
Fără şcoală,
Fără teme,
Fără mate,
Nici probleme
Sau măcar, dacă se poate,
Subiectele la mate.

text culese de prof. LIGIA MIHAELA NEŞCU, C.J.R.A.E. – C.J.A.P. Timiş - Şcoala cu cls. I-VIII Nr. 2 Jimbolia
sursa internet: http://www.didactic.ro/files/revista/noi_2009.dochttp

Condeierii toamnei din Pișchia

A venit Toamna...

A venit toamna! Pădurea pe care o ştiam nu mai este cum a fost, îmbrăcată în haină verde aprins. Acum şi-a schimbat îmbrăcămintea într-o haină de sărbătoare. Pe unde trece ea, frunzele sunt colorate în culori ruginii-gălbui.

Printre crengile acum goale se vede soarele care pleacă spre asfințit. Orizontul pare că arde. Un chenar galben ţinteşte un nor roşiatic.

De acum, toamna şi-a luat în serios rolul de gazdă. Pe unde trece ea, iarba îşi schimbă culoarea, frunzele se grăbesc să cadă din pom la poalele copacilor. Vânturile care o însoțesc se mai ceartă, din când în când, şi atunci, frunzele, crengile subțiri sunt ridicate în aer şi aruncate ici colo, însă toamna este un anotimp foarte frumos.

elev RALUCA MOROŞAN Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş

îndrumare, prof. GABRIELA Pişchia ZUGRAU-NICOLAE, Şcoala cu cls. I-VIII

Însemnări de toamnă

Toamnă ….iar. Natură devastată de schimbări majore, cu frig, cu ploaie, cu nori plumburii.

Pe cer se adună nori cenuşii, prevestind picurarea toamnei. S-a dus exuberanța verii. A venit iar *doamna* cea sobră şi melancolică, toamna. A adus cu ea tristețea copacilor goliți de frunziş şi a provocat *deznădejdea* frunzelor ce părăsesc crengile copacilor.

O frunză-n cădere foşneşte în adierea vântului rece, gândind, parcă, la propria-i zădărnicie. A fost verde odată şi acum…..bătută de vântul năpraznic, ea zace pe asfaltul umed.

E ca-ntr-o poveste ce începe cu a fost odată……..E povestea toamnei scrisă de copacul golit de frunziş, dar e şi povestea frunzei.

Povestea lor începe aşa:" A fost odată o toamnă bogată în rod, cu miros de gutui galbene-verzui, cu podgorii pline de struguri cu bob mare şi aromat, cu livezi îmbelşugate în care merele, perele şi prunele aşteaptă nerăbdătoare să umple panerele.

E un miros îmbietor ,e o aromă ce pluteşte în aerul rece al toamnei, e bucuria oamenilor ce răzbate din depărtări, ca semn că rodul toamnei a fost bogat.E tristețea naturii că i-au plecat cântătorii, că i s-au golit copacii, că a îngălbenit covorul ierbii, că soarele nu mai zâmbeşte, că cerul plânge, că norii sunt fumurii şi întunecați,că oamenii sunt trişti şi melancolici.

E ca un cântec ce-l cântă împreună copacii şi frunzele şi iarba şi cerul.

Copacii se-apleacă în bătaia vântului nemilos cerând, parcă, îndurare, frunzele dansează în cercuri pe-asfalturi ca-ntr-un refren melancolic, iarba foşneşte în valuri strigându-şi neputința în fața năpraznicei toamne, iar cerul picură…picură, potolind haosul provocat de vânt. Pale de nori fumurii se plimbă pe cer ca nişte cete de ostaşi pregătiți de atac, trimițând sulițe reci spre pământ.

Crizantema grădinii se-apleacă a tristețe simțindu-şi sfârşitul sub ropotul ploii.Şi tot aşa….natura plângândă se stinge uşor până ce mantia albă a iernii o-nvăluie într-o mare tăcere.

Aşa se-ncheie povestea spusă-ncet de-o frunză-n cădere şi-ncepe povestea…..o altă poveste spusă cu sfială de-un bobocel stingher ce păşeşte sfios spre un nou început…….e un nou început de an şcolar. E larmă veselă, agitație de ghiozdane, ochi curioşi şi întrebători. Se simte în aer emoție, sfială, dar şi optimism. E vibrația sufletelor care abia încep să viseze….primul coleg de bancă,întâlnirea cu abecedarul, cu omul cu privire caldă, cu dascălul, ce-i va fi călăuză.Zilele acestea vor reveni mereu…şi emoția şi ….toamna. Să avem o toamnă frumoasă şi –un an şcolar plin de succese şi împliniri!

prof. GABRIELA NICOLAE ZUGRAVU- profesor Limba şi literatura română
Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş

Început de toamnă

Vara a trecut
Parcă a fost un gând
Încet, pe cărare,
Draga toamnă apare:
Covor foşnitor
Aşterne de zor,
Rumeneşte mere
Şi umple panere
Cu pere şi prune
Gutui şi alune.
Mândra gospodină
Adună-n grădină
Vinete, ardei
Roşii, dovlecei
Gogoşari grăsuți
Castraveți cornuți
Spre cer doar priveşte
Soarele păleşte
Şi se veseleşte
Când ploaia porneşte

elev SLAVIȚA LEAHU Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş

Toamna place tuturor

Toamna lungă şi bogată
Ea e tare-nbelşugată
Cu o mie de culori
Toamna place tuturor!

Păsările călătoresc
Iar pe noi ne părăsesc
In livezi se-nmulțesc
Mii de fructe prăfuite şi zemoase.

Codrul este părăsit
Veştejit şi amorțit
Şi pe cer sunt nori cenuşii
Plumburii şi negri

Iar în vie se mai coc
Strugurii acum pe loc
Frunzele se veştejesc
Şi copacii-mbătrânesc.

elev ALEXANDRU VARGA Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş

Roadele toamnei

Dintre toate anotimpurile, toamna este anotimpul cel mai frumos, cel mai drag mie.

Cu toate că nopțile şi diminețile sunt mai reci, zilele sunt încă calde. Soarele nu mai are puterea de altădată, dar reuşeşte să scalde în lumina aurie totul din jur. Cerul senin este brăzdat din când în când de nori cenuşii ce plutesc.Pădurile şi livezile au îmbrăcat un veştmânt de aramă.Culorile toamnei sunt foarte frumoase.

Vântul răcoros îndeamnă frunzele la dans. In păduri şi poieni nu se mai aude ciripitul păsărelelor, rând pe rând pleacă toate în țările calde. Animalele se pregătesc de hibernare adunând şi cele din urmă provizii, căci iarna bate la uşă.

elev ALEXANDRA MORCAN Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş
îndrumare, prof. GABRIELA ZUGRAU-NICOLAE, Şcoala cu cls. I-VIII Pişchia

Clişee internaționale [I]

Călcâiul lui Ahile: Personaj al epopeii ,, Iliada" de Homer, Ahile este un celebru erou grec, participant la războiul contra Troiei. Când s-a născut, Ahile a fost cufundat în întregime în apele Styxului de către mama sa, pentru a deveni de neînvins. Călcâiul de care l-a ținut aceasta a rămas însă afară. După mulți ani, în luptele de la Troia, Ahile a doborât mulți adversari grație calităților lui şi invulnerabilității dobândite la naştere. În cele din urmă, a fost ucis de o săgeată otrăvită pe care Paris, fratele lui Hector, a trimis-o chiar în călcâi, singurul loc prin care putea fi lovit şi doborât. În consecință, formula călcâiul lui Ahile a devenit expresia care semnifică partea vulnerabilă a unui om.

Sabia lui Domocles: Cu circa 400 de ani î. Hr., Damocles, un curtean al lui Dionysios cel Bătrân, tiranul Siracuzei, socotea că nu există fericire mai mare pe lume decât să fii . . . tiran. Tiranul era un stăpân absolut al unei cetăți, fără ca termenul să aibă atunci neapărat conotațiile negative de astăzi. Spre a-i servi o lecție, în timpul unui ospăț, Dionysios l-a aşezat pe Damocles pe tron, în locul lui, şi i-a acordat toate onorurile, ca unui adevărat rege. Pe când Damocles se afla în culmea fericirii, Dionysios l-a îndemnat să se uite în sus.Deasupra lui Damocles atârna o sabie prinsă într-un fir de cal, gata în orice moment să cadă şi să-l străpungă. Tiranul îi demonstra în acest fel că primejdiile îl pândesc în orice clipă pe conducător. Clişeul sabia lui Damocles este sinonim cu un pericol care amenință mereu, totul depinzând uneori de un lucru neînsemnat.

Săgeata lui Cupidon: Cupidon era pentru romani echivalentul lui Eros, zeul iubirii în mitologia greacă. Sub aparența unui copil frumos, uneori înaripat, se ascundea un zeu de temut. Prin săgețile sale, care nu îşi greşeau niciodată ținta, el răspândea chinurile mistuitoare ale dragostei nu numai printre oameni, dar chiar şi printre zei. Săgeata lui Cupidon semnifică însăşi iubirea.

prof. ADRIANA BUCUR- profesor învățământul primar/preprimar
Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş

Revista şcolară „Împreună” este implicată activ în susținerea campaniei publice „Internet mai sigur pentru copii”. Campania este inițiată de Fundația „Salvați copiii” România şi organizată în parteneriat cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, Ministerul Comunicațiilor şi Societății Informaționale, Autoritatea Națională pentru Asistență Socială şi Protecția Copilului, Poliția Română, Centrul pentru Jurnalism Independent, etc.

Sute de licee şi şcoli din România susțin acest proiect. Prin revista „Împreună” şi Centrul Şcolar pentru Educație Incluzivă „Paul Popescu Neveanu” din Timişoara se implică în acest proiect. Astfel, suntem prima şcoală specială din România care ia parte la acest proiect, fapt inedit remarcat şi apreciat de membrii echipei de proiect.

Implicarea revistei noastre constă în promovarea proiectului „Internet mai sigur pentru copii” prin intermediul pagini web a revistei, www.impreuna.yolasite.com, promovarea în paginile revistei a proiectului, uplad-area broşurilor adresate elevilor şi cadrelor didactice care conțin informații utile pe pagina web http://impreuna.yolasite.com/revista-impreuna.php, articole tematice publicate în paginile revistei noastre şi afişe realizate de echipa proiectului.

Mai mult, prin activitatea profesorilor de sprijin, elevii cu cerințe educative speciale integrați în învățământul de masă cu structuri de sprijin oferite prin Centrul Şcolar pentru Educație Incluzivă „Paul Popescu Neveanu” din Timişoara vor realiza mici compuneri prin care vor prezenta site-urile şcolilor unde ei învață şi cele mai frumoase şi interesante site-uri pentru copii.

prof. CORNELIU DRAGOMIR - învățător de sprijin
C.Ş.E.I. „Paul Popescu-Neveanu”, Timişoara

Cyberbullying- hărțuirea pe interet

În cadrul programului Sigur.Info, coordonat de Salvați Copiii România, este disponibil un HELPLINE, prin intermediul căruia copiii, adolescenții, părinții şi profesorii adresează întrebări, primesc informații şi sfaturi şi propun recomandări privind modalitățile de a evita conținutul ilegal şi dăunător al unor pagini de Internet. La adresa www.helpline.sigur.info funcționează linia telefonică 0744 300 476 (luni-vineri, orele 11-16, număr cu tarifare normală în rețeaua Orange), o platformă de chat şi o adresă de e-mail: helpline@sigur.info unde se pot primi mesaje pe toată perioada zilei.

În România, pe perioada celor doi ani de funcționare a componentei Helpline au fost primite peste 620 de apeluri şi sesizări atât din partea copiilor, cât şi a adulților. Printre problemele semnalate se identifică: hărțuirea şi abuzul pe Internet (209), furtul de date personale (142), cazurile de fraudă şi/sau spam (25), pornografie (20) şi şantaj (20).

Problemele semnalate cel mai des vizează hărțuirea şi abuzul pe Internet sub toate formele sale - agresiunea verbală, calomnierea, furtul de date personale. Studiile arată că în România există cea mai mare incidență a hărțuirilor din întreaga Europă.

Hărțuirea, cunoscută drept cyberbullying atunci când are loc pe Internet, implică folosirea tehnologiilor informației şi comunicațiilor, cum ar fi mail-ul, telefoanele mobile, site-urile web defăimătoare, blog-urile etc., cu scopul de a ataca în mod deliberat, repetat şi ostil un individ sau un grup de indivizi. Hărțuirea cibernetică poate consta în trimiterea de e-mail-uri unei persoane care a spus că nu vrea să mai comunice cu expeditorul, e-mail-uri care pot conține amenințări, remarci sexuale, incitări la ură, şicanări ale victimelor precum şi afişarea oricăror declarații false care au ca scop umilirea victimei. Amenințările por fi private, sau publice pe forumuri şi grupuri de discuție.

Ce ne sfătuiesc operatorii Helpline pentru a evita situațiile de hărțuire?

- Păzeşte-ți informațiile personale. Nu da informațiile tale nimănui online, chiar dacă vorbeşti cu cineva prin programe de mesagerie instantă sau eşti pe un blog, chat room, etc.
- Niciodată să nu-ți divulgi parola! Nici măcar prietenilor.
- Dacă cineva îți trimite un mesaj amenințător, nu-i răspunde. Pentru o persoană rău-voitoare, o reacție din partea ta înseamnă o victorie. Salvează mesajul şi arata-l părinților.
- Nu deschide e-mailuri de la cineva pe care nu-l cunoşti sau de la cineva care ştii că îți vrea răul.
- Nu posta nimic pe Internet din ceea ce nu vrei ca alții să vadă. Odată ce postezi o informație pe Internet, aceasta nu mai este în controlul tău şi poate fi preluată foarte uşor de oricine
- Nu trimite mesaje atunci când eşti nervos sau supărat. Înainte să apeşi „Send" gândeşte-te cum te-ai simți tu dacă ai primi un astfel de mesaj.
- Ajută copiii care sunt hărțuiți. Nu încuraja aceste comportamente şi arată adulților mesajele pe care le vezi.

sigur.info, Fundația „Salvați copiii", România

Despre prietenie

Îndrumați de doamna profesoară Gabi Zugravu, profesor de Limba şi literatura română de la Şcoala cu cls. I-VIII din comuna Pişchia, două eleve au încercat să ne surprindă cu două compoziții literare, unal lirică şi una în proză, despre prietenie şi bucuria de a citi.

Prietenia în versuri

Iubeşte prietenia ,
Dar nu o arăta,
Căci ea va fi aceea
Ce te va trăda

Frumoasă-i prietenia
Să nu o laşi să piară,
Căci este un vis frumos
Al anilor de şcoală

elev ALEXANDRA MORCAN-
cls. aVI-a
Şcoala cu cls. I-VIII com.
Pişchia, jud. Timiş

Prietenia, un prieten adevărat

Nu pot să-mi imaginez viața fără prieteni. Ei sunt cei mai importanți, avem nevoie de ei pentru a le împărtăşi atât bucuriile cât şi supărările noastre.

Este bine să ştim din timp să îi apreciem , să-I ținem aproape de noi. Pentru mine, prietena mea cea mai bună înseamnă foarte mult. De fiecare dată când am avut nevoie de ea mi-a fost alături. Mi-a dovedit mereu că este un prieten adevărat şi a reuşit să-mi câştige încrederea. Am învățat să ne distrăm , să învățăm una de la cealaltă, să ne plângem una alteia atunci când ne este greu şi, cel mai important lucru, să ne respectăm.

De când suntem prietene am înțeles că fără respect şi fără înțelegere nu poți avea un prieten adevărat. Îmi doresc foarte mult ca prietenia noastră să dureze o viață.

elev RALUCA MOROŞAN- cls. a VII-a
Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş

Cartea...

Cartea este nouă. O răsfoiesc şi îi simt mirosul. Încerc să citesc primele rânduri. Nu descopăr prea mult, citesc mai departe, mai un rând, mai un rând şi simt că începe să mă vrăjească .

Este o carte de poveşti, cu Feți-Frumoşi, cu zmei,, cu zâne şi Ilene Cosânzene. Uşor, uşor, curiozitatea mă cuprinde şi parcurg cu ochii cuvintele aşternute pe fila albă a cărții. În timp ce citesc, în mintea mea, îmi imaginez un tablou în care Făt-Frumos călare pe un cal alb goneşte în urma unui zmeu sau visez la un lan de grâu din care apare o Ileană Cosânzeană cu cosițele galbene precum lanul de grâu.

Citesc mai departe şi observ că imaginația mea nu este departe de adevărul din poveşti şi încep să citesc filă după filă şi poveste după poveste, realizând că pasiunea față de această carte m-a făcut să o citesc toată.

elev ANAMARIA BANDA Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia
îndrumare, prof. GABRIELA ZUGRAU-NICOLAE, Şcoala cu cls. I-VIII Pişchia

Cartea domnului prof. Moldovan...

Sunt paginile unei cărți ... Filele sale le poți atinge şi simți, comoara cărții o poți descoperi citind-o. Aşa am făcut şi eu... Am citit rândurile plămădite de condeiul dascălului desăvârşit care a dăruit nu numai elevilor săi... ne-a dăruit şi nouă înşine, colegilor lui, din frumoasele sale gânduri inserate în fascinante pagini de istorie a învățământului special adresat elevilor aflați în dificultate: Gheorghe Moldovan publică, la Editura „Politehnica" din Timişoara, în 2007, „Începuturile învățământului special din Timişoara".

Pasiunea pentru istorie, respectul pentru muncă şi dragostea pentru copiii aflați în dificultate a făcut ca scrierea de sub condeiul domnului profesor să fie mai mult decât o lecție. Oricât de cruzi am fi, de inumani am fi cu cei din jurul nostru şi cu noi înşine, nu poți răsfoi această carte fără a trăi un sentiment aparte pentru copiii aflați în dificultate şi părinții lor ce duc o cruce a dramaticului. Lor li se alătură dascălii... ce-s dascăli din învățământul special. Despre ei, domnul profesor spunea: „Am descoperit o galerie de oameni minunați care şi-au dăruit întreaga lor capacitate de muncă redării spre societate a copiilor şi tinerilor cu deficiențe. […] Sunt tineri pentru care câştigul material a trecut pe planul secund, iar activitatea lor este însoțită de pasiune. Faptul că i-am cunoscut m-a bucurat, însă m-aş întrista dacă, peste ani, realizările lor vor fi uitate. De aceea îi sfătuiesc să scrie cât mai mult, să publice şi scrierile lor să le introducă în biblioteci. Doar aşa, munca lor nobilă va fi cunoscută şi respectată de generațiile viitoare." (Gheorghe Moldovan, 2007: 41)

Nu putem avea respect, noi, tineri dascăli, elevi cu c.e.s. şi părinți, pentru ceea ce avem acum dacă nu cunoaştem vrednicia şi truda celor ce ne-au dăruit rodul faptelor lor: Karl Schäffer, Rosenberg József, Roboz József, Stanczel János, Fucsek Sándor, Hrivnák László, Zádor Endre, Troszt István, Sailer Antal, Czintos Kelemenné, Manzin Lujza, Wilhelm Mühle, Szana Alexander (Sándor), Ciumăgeanu Dumitru, Atanasiu Gheorghe, Rona Gheorghe, Gheorghe Moldovan…

prof. DRAGOMIR CORNELIU- învățător de sprijin
C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu", Timişoara

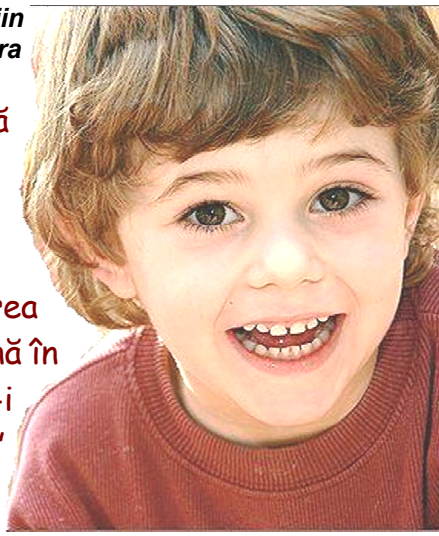

„Să dea Cerul, ca numărul celor buni şi cu suflet mare să crească din zi în zi, iar sufletul lor să nu înceteze a se îndrepta spre cei năpăstuiți de soartă. Să dea Dumnezeu ca mica sămânță semănată azi să încolțească şi să rodească cât mai curând, astfel încât vitregişii sorții să fie apărați si ajutați să-si câstige instruirea pentru ca în acest fel să li se deschidă drumul spre o viață demnă în societate. La aceasta au tot dreptul, iar noi avem datoria de a-i ajuta"

Karl Schäffer, 1897, cel dintâi dascăl ce şi-a dedicat viața şi cariera sa copiilor aflați în dificultate şi cu cerințe educaționale speciale.

Eşti cool dacă vorbeşti corect...

Adolescenții şi tinerii de astăzi se consideră "cool" (cu sensul de grozavi, tari nemaipomeniți) dacă sunt îmbrăcați la modă, dacă au un telefon de ultimă generație,dacă posedă un autoturism de marcă sau au un vocabular "mai nuanțat" presărat de cuvinte urâte, jignitoare şi ,niciodată, nu s-au gândit că pot deveni "cool" dacă au un vocabular îngrijit, decent, potrivit vârstei şi statutului de elevi sau tineri aflați încă pe băncile şcolii.

De aceea, ar fi bine să se obişnuiască cu o exprimare corectă simplă şi spontană, fără a încerca să devină pretenționi şi rigizi în exprimare doar de dragul de a fi "cool".

Pentru aceasta propunem atenției elevilor noştri anumite greşeli care apar frecvent în exprimarea lor şi nu numai.

Se vor prezenta, astfel, câteva exemple de exprimări incorecte din limbajul cotidian:

Primul exemplu:

"Mi-am luat nelipsiții **teneşi.**"☹☹☹

<u>De ce nu e corect</u>?

In interiorul cuvântului *tenişi*, vorbitorul l-a înlocuit pe "i" cu "e", probabil pentru că i s-a părut că sună mai bine.

Ar fi trebuit să spună:".....nelipsiții **tenişi**"

Am auzit şi alte cuvinte în care "i" este înlocuit cu "e":

☹ "……**vereghetele** de pe deget vă lipsesc"

„..... să-şi ia un bidon de **plastec**"

✍Des întâlnite sunt şi perechile de cuvinte: *ieftenire/ieftinire,petec/petic, purece/purice,sălbatec/sălbatic, seringă/siringă, trimete/trimite.*Numai una dintre variante e corectă. Care?

Exemplul al II-lea:

☹" Scenografia este [pronunțat:**este**] o artă.

<u>De ce nu e corect</u>?

In cazul formelor verbului a fi (e, este, eram, erai, erați, erau), "e" inițial se pronunță „ie",deşi poată să pară incorect, pentru că, de obicei,cuvintele din limba română se citesc cum se scriu. Aceeaşi regulă funcționează şi în cazul pronumelor personale *el, ea, ei, ele, care trebuie pronunțate* ***[iel], [ia],[iei],[iele].***

Ar fi trebuit să se spună:

Scenografia este [pronunțat:**ieste**] o artă.

☛In cazul împrumuturilor(neologismelor) din limbi străine-*elan, eră,estival, euro etc.*- inclusiv nume proprii precum *Etiopia, Europa*, la începutul cuvântului *, " e"*se pronunță [**e**], nu [**ie**], aşa cum se întâmplă la formele verbului *a fi* şi la pronume.

Ştiați că...

🕮 Acidul gastric pe care stomacul omului îl elimină pentru a descompune mâncarea este atât de puternic încât poate dizolva o lamă de ras.

🕮 Cel mai greu " organ" al corpului este pielea. Ea cântăreşte 3,2 kilograme.

🕮 Cel mai puternic muşchi din corpul uman este limba.

🕮 Corpul omenesc eliberează în 30 de minute destulă energie cât să încălzeşti un litru de apă.

🕮 Elefantul este singurul mamifer care nu poate sări.

🕮 Cel mai mare mamifer al planetei, balena albastră,cântăreşte 50 de tone la naştere. La maturitate, ea poate ajunge la 150 de tone.

🕮 Pisicile pot atinge viteze de până la 50 km/oră.

🕮 Simțul auzului şi al mirosului este de trei până la patru ori mai dezvoltat decât la om, iar cel al văzului de 6 ori.

🕮 Ai nevoie de 17 muşchi pentru a zâmbi si de 43 pentru a te încrunta.

🕮 Unii viermi se mănâncă pe ei înşişi dacă nu găsesc de mâncare.

🕮 Beethoven îşi băga capul în apă rece înainte să compună.

🕮 Daca iei orice nr. intre 1 si 9 si îl înmulțeşi cu 9, suma celor 2 nr. din rezultat va fi intotdeauna 9;

🕮 Ochiul unui struț este mai mare decât propriul sau creier.

Pagină realizată de
prof. GABRIELA NICOLAE ZUGRAVU- profesor Limba şi literatura română
Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş

Ca urmare a integrării României în spațiul Uniunii Europene, cunoaşterea unei limbi străine a devenit o necesitate. Un minim de cunoştințe în domeniul limbilor străine reprezintă o şansă în plus în activitatea viitorului adult, înseamnă o mai bună adaptare la cerințele societății actuale.

Explozia de informație computerizată, avalanşa canalelor de televiziune, prezența firmelor străine în țara noastră şi a colaboratorilor din străinătate au stârnit curiozitatea elevilor pentru limbile străine: precum limba engleză, limba italiană, limba franceză.

Ne propunem să sărbatorim *Halloween* şi *Spring Day*, însă şi alte evenimente anglo-saxsone, precum: *Valantine`s Day*, prin expoziții cu lucrări artistico-plastice şi festivaluri care fac trimitere la evenimentele menționate. Cerința de baza va fi ca fiecare copil sau grup de copii să transmită un mesaj în limba engleză asociat sarbatorii. Prin acest exercițiu de imaginație, elevii vor avea ocazia să exerseze diverse structuri gramaticale, să reproducă în scris cuvinte şi expresii, să memoreze şi să redacteze poezii şi cântece în limba engleză.

Prin prezentul proiect ne propunem familiarizarea elevilor cu cerințe educative speciale cu tradiția şi cultura anglo-saxsonă, exersarea limbii engleze atât prin comunicare orală, cât şi scrisă. Elevii vor avea posibilitatea să-şi perfecționeze cunoştințele de limbă engleză şi să se exprime artistic prin culoare. Mesajului artistic i se va asocia un mesaj scris, astfel elevii vor învața să facă asocieri între imaginea-simbol şi cuvinte. Elevii vor învață să relaționeze, transmițând mesaje în limba engleză cu diferite ocazii. Titlul proiectului ***„English is Funny!”*** subliniază ideea că limba engleză se poate învăța şi perfecționa prin situații inedite de viață, orice eveniment poate fi amuzant prin formă, dar oportun prin conținut. Elevul are ocazia să-şi însuşească noi cunoşințe în materie de limbă, cultură, tradiție britanică, are ocazia să compare evenimentele britanice cu cele româneşti.

Proiectul este organizat de Centrul Şcolar pentru Educație Incluzivă „Paul Popescu Neveanu” din Timişoara în parteneriat cu Şcoala cu cls. I-VIII din com. Budureasa, jud. Bihor. Inițiatorul proiectului este prof.ed. Loredana Adina Becu. Coordonatorii proiectului sunt prof. Păşcuță Doina – director C.Ş.E.I. „P. Popescu Neveanu”, prof. Bumbăcilă Diana – inspector şcolar de specialitate pentru învățământul special şi special integrat în cadrul Inspectoratului Şcolar Județean Timiş, prof./ed. Becu Loredana- prof./ ed. C.Ş.E.I. „P. Popescu Neveanu”, prof. Novac Mioara –director adj. C.Ş.E.I. „P.Popescu Neveanu”, ed. Gavriliță Adela prof. Dragomir Corneliu. Din echipa de lucru mai fac parte şi prof. Szabo Lacrimioara, iar din partea colaboratorilor noştri din Budureasa-Bihor prof. Goina Teodor, director Şcoala cu cls. I-VIII Budureasa, prof. Laboş Daciana şi prof. Goina Daniela.

Motto-ul ce animă proiectul prezentat este „Language is the blood of the soul into which thoughts run and out of which they grow.”, spus de Oliver Wendell Holmes.

prof./ed. LOREDANA ADINA BECU
C.Ş.E.I. „Paul Popescu-Neveanu”, Timişoara

Halloween la Şcoala cu cls. I-VIII Budureasa

Dovleacul zâmbitor şi îmbujorat de lumânarea care sălăşuieşte în interiorul său scobit, măştile agățate la uşile caselor "de familie" din liniştitele cartiere "în care nu se întampla nimic" americane, cetele copiilor care bat din poartă în poartă costumați pentru o mână de bomboane, sunt simbolurile sub care românul a făcut cunoştință cu sărbătoarea de Halloween.

În spiritul vesel al acestei sărbători de împrumut, preluată din cultura anglosaxonă, în cadrul proiectului "English is funny", inițiat de domnişoara ed. Loredana Becu, şi copiii de la Şcoala cu cls. I-VIII Budureasa au dorit să arate că ştiu să se distreze şi să o facă frumos. Costumați în cele mai trăznite sau comice out-fituri, s-au prezentat la şcoală, aducând, totodată, cu ei şi dovleci "plesnind de sănătate" şi de culoare, sculptați cu măiestrie cu o seara înainte.

Astfel, activitățile desfăşurate în acest sens au fost împărtăşite cu entuziasm deopotrivă de elevi şi cadre didactice: prezentare .ppt- «Halloween- orogins and traditions», concurs de sculptat dovleci, concurs de costume şi masti, mini-recital de poezii, expoziție concurs de desene.

Evenimentul s-a încheiat cu premierea celor mai talentați copiii şi cu promisiunea ca anul viitor vor reveni cu forțe proaspete şi cu idei cât mai năstrușnice.

prof. GOINA TEODOR, prof. LABOŞ DACIANA, prof. GOINA DANIELA
Şcoala cu cls. I-VIII, com. Budureasa, jud. Bihor

Învățătura şi distracția o împletim

Colega noastră din cls. a VIII-a de la Şcoala cu cls. I-VIII, com. Pişchia, Gianina Babău, îndrumată de prof. Gabriela Zugravu-Nicolae, aduce, prin versurile sale, un strop de entuziasm şi bucurie asupra vieții de şcolar.

Imnul clasei a VIII-a

Noi clasa a VIII-a ne numim,
Şi la şcoală tot venim
Învățătura şi distracția o împletim
Şi, ia, ghiciți, chiar reuşim!

Cartea o-nvățăm mereu,
Muncitori noi chiar suntem
Dacă aveți nevoie de idei noi
Contați pe noi.

Concursul

Într-o zi noi ne-am propus
Ca să facem un concurs,
De la Rimă, Ritm şi Strofă
Să ne mulțumim şi profa

Hai să facem lumea mare
Şi gramatica mai tare
Ca să putem învăța
Şi acas'a lăuda.

Vom forma gramatica
Obiectul pe care-l vom studia
Şi pe nimeni nu vom lăsa
Ca să uite regula.

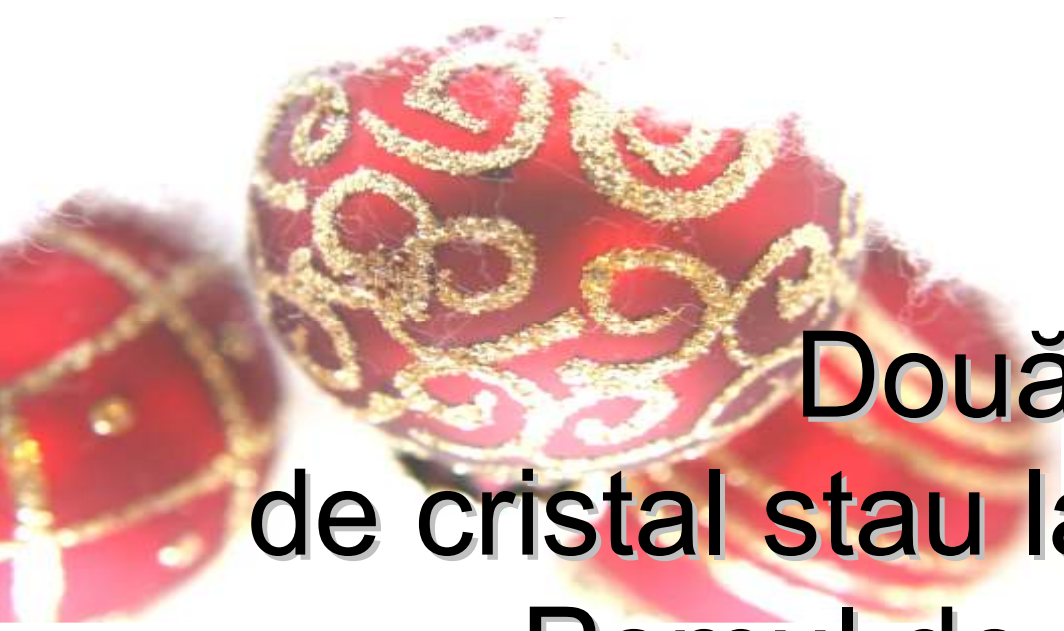

Două globuri de cristal stau la sfat în Pomul de Crăciun

Oamenii au nevoie ca, in cursul vieții, nu numai să înmagazineze experiența pentru a se orienta in situațiile noi ce apar, ci să găsească noi soluții, să răspundă la problemele de orice natura prin noi planuri de rezolvare . Pe scurt au nevoie de imaginație.

Proces psihic cognitiv superior, in strânsă legătură cu memoria, dar si cu alte procese si fenomene psihice – cu gândirea si limbajul, de exemplu, imaginația combină si transformă materialul reținut pe parcursul vieții si ajunge la imagini noi, la idei noi si elaborează proiecte noi.

Copiii dau dovadă de o imaginație debordantă de multe ori . Pentru a evidenția latura pozitivă a imaginației la copil, am cerut unor elevi să realizeze o compunere în care să construiască un dialog imaginar între globurile unui brad de Crăciun. Probabil că nu şi-au pus niciodată întrebarea ce fac bietele globuri şi personificându-le sperăm să descoperim lucruri interesante.

Oare globurile dintr-un brad sunt prietene, oare se află într-o competiție în ceea ce priveşte frumusețea? Sunt rivale, se ceartă sau se compătimesc? Ştiu să râdă sau să plângă? Poate ştiu să cânte colinde?

Să-i lăsăm pe copii să ne spună ce fac globurile din brăduții lor!

prof. FELICIA ANCA GUJBĂ- profesor itinerant/ de sprijin
C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu" Timişoara

A sosit iarna. Sărbătorile se apropie, iar Moş Crăciun se pregăteşte să vină şi el. Bradul de Crăciun a fost împodobit, iar copiii se bucură la vederea lui. Globul albastru se laudă:

- Eu sunt cel mai frumos!
- De ce eşti mai frumos ? Uită-te la mine! Eu sunt mai mare şi mai strălucitor, strigă un glob auriu.
- Nu vă mai certați, spune vârful, care veghează de sus.
- Eu sunt cel mai mic şi nimeni nu mă vede , se plânge un glob aşezat în spatele pomului, dar cânt cu vocea cea mai frumoasă, colindele pe care le pune stăpânul casei.

elev ADELINA MĂZĂRAN, Şcoala cu cls. I-VIII com. Maşloc, jud. Timiş
îndrumare, prof. FELICIA ANCA GUJBĂ, C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu" Timişoara

Au venit Sărbătorile de Iarnă. Am împodobit bradul cu globuri, beteală şi instalație. Globurile din pomul meu sunt de mai multe culori. Ele încep să se laude.

- Noi suntem mai multe, strigă in cor globurile albastre.
- Dar noi suntem mai mari, spun globurile roşii.
- Noi strălucim mai tare, se bagă în seamă globurile aurii.

Până la urmă , globurile cad la pace deoarece îşi dau seama că toate contribuie la frumusețea bradului.

elev VALENTINO COSTEA, Şcoala cu cls. I-VIII com. Maşloc, jud. Timiş
îndrumare, prof. FELICIA ANCA GUJBĂ, C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu" Timişoara

Moş Crăciun, povestea sărbătorilor de iarnă

Îți mulțumesc, moşule!

Pentru ca vii în fiecare an cu atâtea cadouri, Moşul meu drag, aş dori să iți trimit o scrisoare prin care să-ți mulțumesc pentru ceea ce faci.

În fiecare an faci toți copiii fericiți, iar anul acesta vreau să-ți spun încă dinainte să vii că eşti cel mai frumos lucru care li se întâmplă copiilor în magica noaptea de Crăciun.

Aici nu vreau să-ți cer nimic, pentru asta am trimis altă scrisoare. Aici vreau doar să-ți reamintesc cât de important eşti pentru mine şi pentru toți ceilalți copii care, deşi poate uită să-ți mulțumească, ei te poartă în suflet.

Îți mulțumesc că exişti!

elev MARIA POP, Şcoala cu cls. I-VIII com. Dumbrăvița, jud. Timiş
îndrumare, prof. CODRUȚA VANCI, C.Ş.E.I. „.P. P. Neveanu", Timişoara

Poveste cu Moş Crăciun

Înainte de Crăciun, Moşul citeşte toate scrisorile copiilor. Într-un an, a citit scrisoarea unui copil care, spre deosebire de ceilalți, nu-şi dorea dulciuri şi jucării.

Moşul citi toata scrisoarea şi îşi dădu seama că acest copil este foarte bolnav. Tot ce-şi dorea de la Moş era să nu mai simtă durerea. Moşul nu ştia ce să facă, pentru că nu mai primise niciodată o astfel de comandă de la un copil. Căzu pe gânduri şi îşi dădu seama că din cauza neputinței lui, un copil va fi foarte nefericit de Crăciun.

Atunci, Moşul ştia că nu poate sa accepte aşa ceva, se hotărî să vorbească cu Zâna cea Bună. Acesta a rugat-o să-i aline durerea copilului, iar acesta a fost cel mai frumos dar pe care l-a primit copilul vreodată.

elev MARIUS SANTA, Şcoala cu cls. I-VIII com. Dumbrăvița, jud. Timiş
îndrumare, prof. CODRUȚA VANCI, C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu" Timişoara

Animăluțele moşului...

Moş Crăciun avea o mulțime de animale. Acestea iî țineau de urât, îl ajutau să facă cadouri pentru copii, să le împacheteze şi să le urce în sanie.

Cățelului îi plăcea să construiască avioanele şi trenulețele. Pisica se ocupă de păpuşi şi hăinuțe. Papagalul colora frumos toate jucăriile şi păstra ordinea, iar ursulețul citea scrisorile de la copii. Cei mai mari, purceluşii şi văcuțele îl ajutau pe Moş să încarce jucăriile în sanie, iar renii, cei mai puternici dintre toți, iî trăgeau sania prin toata lumea într-o singura noapte.

Cu ajutorul lor, Moşul reuşeşte să mulțumească toți copiii din lume intr-o singura noapte.

elev DONISA ALEXANDRU, Şcoala cu cls. I-VIII com. Dumbrăvița
îndrumare, prof. CODRUȚA VANCI, C.Ş.E.I. „Paul Popescu- Neveanu" Timişoara

O noapte cu Moş Crăciun...

E noaptea de Crăciun. Pornesc în fugă spre bradul de Crăciun să-mi iau noul trenuleț albastru pe care i l-am cerut moşului. După ce l-am despachetat, am văzut ca are culoarea roşie. Atunci m-am înfuriat şi mi-am spus în gând că eu, în locul lui, n-aş fi încurcat trenulețele.

Atunci, am văzut o lumina puternică, am auzit zgomot de zurgălăi şi am văzut o sanie sub fereastra mea. Era chiar Moş Crăciun.

Am ieşit îndată afară, desculț şi fără haină groasă. Moşul s-a uitat la mine, mi-a dat o hăinuță de catifea pe măsura mea şi o pereche de ghete magice. Apoi m-a poftit în sanie. Îmi spunea ca doreşte să-l însoțesc în restul călătoriei. Spunea că e încă devreme şi n-a ajuns la nici jumătate din copii. Am urcat în sanie gândindu-mă ca poate îmi va da trenulețul albastru de dimineață.

Am pornit la drumu. Moşul avea sania plina şi milioane si milioane de copii de vizitat. Era singur. Doar eu mai eram în sanie lângă el. Dar nu s-a plâns nici o clipa. Eu eram deja obosit şi înfrigurat. Voiam să mă întorc acasă, dar Moşul a spus ca nu e posibil acest lucru pentru că dacă m-ar duce pe mine înapoi acasă, nu ar apuca să treacă pe la ceilalți copii.

În timp ce eu moțăiam, Moşul era cu zâmbetul pe buze şi intra cu bucurie în casa fiecărui copil având grijă să nu uite niciună.

După o noapte foarte lungă şi friguroasă, Moşul m-a dus înapoi acasă. Atunci am înțeles cât munceşte în noaptea de Crăciun si ca i-am fost nerecunoscător. I-am cerut iertare, dar el nu a fost supărat pe mine. Si atunci a scos din sacul lui ultimul cadou pe care-l avea...

elev ALEXANDRU ARDELEAN, Şcoala cu cls. I-VIII com. Dumbrăvița, jud. Timiş
îndrumare, prof. CODRUȚA VANCI, C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu" Timişoara

Taina fericirii

Un negustor oarecare şi-a trimis fiul să învețe Taina Fericirii de la cel mai înțelept dintre toți oamenii. Băiatul a umblat patruzeci de zile prin deşert până a ajuns la un frumos castel în vârful unui munte. Acolo trăia Înțeleptul pe care îl căuta. Însă, în loc să întâlnească un sfânt, eroul nostru s-a trezit într-o încăpere unde a văzut o vânzoleală extraordinară: era un dute-vino de negustori, oameni care stăteau de vorbă prin colțuri, o mică orchestră cânta melodii suave, şi mai era şi o masă plină cu cele mai alese bucate din acea parte a lumii. Înțeleptul vorbea cu toată lumea, iar băiatul a trebuit să aştepte două ore până să-i vină şi lui rândul.

Înțeleptul ascultă cu atenție motivul vizitei, dar îi spuse că în acel moment nu avea timp să-i explice Taina Fericirii. Îi sugeră băiatului să dea o raită prin palat şi să se întoarcă peste vreo două ore.

-Dar, până atunci, vreau să te rog ceva, a completat Înțeleptul, dând băiatului o linguriță în care picură doi stropi de untdelemn. Cât mergi poartă această linguriță fără să verşi untdelemnul din ea.

Băiatul a început să suie şi să coboare scările palatului, cu ochii ațintiți la linguriță. După două ore, s-a prezentat iar în fața Înțeleptului.

- Vasăzică, începu Înțeleptul, ai văzut tapiseriile persane din sufragerie ? Ai văzut grădina care i-a luat Maestrului grădinar zece ani ca s-o creeze ? Ai observat frumoasele pergamente din biblioteca mea ?

Ruşinat, băiatul mărturisi că nu văzuse nimic. Singura lui preocupare fusese să nu verse picăturile de untdelemn pe care i le încredințase Înțeleptul.

- Atunci, întoarce-te şi cunoaşte minunile lumii mele, îi spuse Înțeleptul. Nu poți avea încredere într-un om dacă nu-i cunoşti casa.

Mai liniştit de această dată, băiatul luă lingurița şi reîncepu să se plimbe prin palat, de data aceasta observând toate operele de artă care atârnau de tavane şi de pereți. A văzut grădinile, munții din jur, gingăşia florilor, rafinamentul cu care fiecare operă de artă fusese aşezată la locul ei. Întors la Înțelept, îi relată amănunțit ce văzuse.

- Dar unde sunt cele două picături de untdelemn pe care ți le-am încredințat ? a întrebat Înțeleptul. Privind lingurița, băiatul văzu că o vărsase.

- Acesta este singurul sfat pe care ți-l pot da, spuse Înțeleptul Înțelepților: Taina Fericirii stă în a privi toate minunile lumii şi a nu uita niciodată de cele două picături de untdelemn din linguriță."

prof. ANGELA ANA ACONI- învățător itinerant/ de sprijin
C.Ş.E.I. „Paul Popescu-Neveanu", Timişoara

„Ce mult îmi plac sărbătorile de iarnă când pe ulițele satului miroase a cozonac şi este larmă mare şi multă veselie!”

Mersul copiiilor cu pițărăul...

Mă numesc Zsigo Andrei, locuiesc în satul Murani de patru ani, la o familie de asistenți maternali. Pentru că locuiesc de atâția ani în acest sat, deja ştiu câteva din tradițiile şi obiceiurile din această zonă.

La noi în familie, în fiecare an, stabilim o dată când tăiem porcul când toată familia se aduna cu prilejul acestui eveniment.

O altă tradiție care se mai păstrează este mersul copiilor cu pițărăul. În fiecare an, în dimineața Ajunului Crăciunului ne adunăm în grupuri de câte cinci-şase copii şi mergem pe la fiecare casă cu pițărăul, o urare ce aduce bucurie în casele oamenilor.

Seara ne organizăm în grupuri şi mergem pe la casele oamenilor ca să le vestim Naşterea Domnului Iisus Hristos.

Îmi plac foarte mult sărbătorile de iarnă, pentru că mergem în colindat, primim bani , mere, nuci, colaci şi mâncăm multe bunătăți preparate de mama: cozonaci, cârnați, friptură, sarmale şi multe altele.

De asemenea, îmi place seara de ajun când împodobim bradul şi-l aşteptăm cu drag pe Moş Crăciun.

Ce mult îmi plac sărbătorile de iarnă când pe ulițele satului miroase a cozonac şi este larmă mare şi multă veselie!

elev ANDREI ZSIGO, Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş
îndrumare, prof. GABRIELA ZUGRAU-NICOLAE, Şcoala cu cls. I-VIII Pişchia

La colindat în Murani

Sunt bucuros, pentru că vine vacanța şi vin şi sărbătorile care înseamnă multă, multă bucurie. Eu împreună cu prietenii mei mergem la colindat în seara Ajunului şi trecem pe la toate casele unde oamenii ne primesc cu bucurie . Cu acest prilej, cântăm colinde frumoase precum ”Steaua sus răsare”, ”Sus la poarta raiului”, ”Astăzi s-a născut Hristos”. Oamenii sunt mai buni de sărbători şi ne dau bani, cozonac, nuci sau mere. Noi ne bucurăm mai mult când primim bani, pentru că ne cumpărăm ce vrem noi cu ei. Eu fac mulți bani de sărbători.

Şi când tăiem porcul îmi place că se adună multă lume care ne ajută şi mâncăm friptură şi cârnați. La prânz ne face mama supă şi sarmale, dar mâncăm şi multe prăjituri.

Şi de Anul Nou e frumos că arunc cu artificii, iar eu mă sperii şi copiii râd de mine că sunt fricos ca un iepure.

Aş vrea să fie sărbătoare în fiecare zi , pentru că oamenii sunt frumos îmbrăcați, sunt mai buni şi sunt veseli.

elev LAURENȚIU COSMIN KOCSIS- Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş
îndrumare, prof. GABRIELA ZUGRAU-NICOLAE, Şcoala cu cls. I-VIII Pişchia

Se aud râsete şi este mare veselie

Colindatul în Ajunul Crăciunului se face seara când se strâng cetele de copii(4-5 copii),în general băieții merg la colindat pentru că fetele merg mai rar în colindat. Alte cete se organizează şi merg împreună cu oamenii mari şi cu preotul satului.

Toți colindătorii sunt îmbrăcați de sărbătoare şi trebuie să ştie să cânte colindele respective. Majoritatea oamenilor primesc colindătorii, pentru că, se zice, că aceia care nu-i primesc nu vor avea un an bun.

Este o atmosferă minunată în Ajunul Crăciunului, este multă forfotă şi agitație, pentru că gospodinele trebuie să termine treburile şi să pună la punct casa pentru a-i întâmpina pe colindători. În toate casele oamenii se străduiesc să pună bucate alese pe masă şi cel mai sărac om are şi el ceva mai bun pe masă în această perioadă. Noi ne străduim să păstrăm tradițiile ajutați de părinții noştri care ne spun că ,pe vremea lor era altfel, era mai frumos, pentru că oamenii erau îmbrăcați în port popular şi erau obiceiuri mai frumoase care acum s-au cam pierdut.

Tot satul răsună de colindători în Ajun , se aud râsete şi este mare veselie peste tot. Casele sunt luminate toată noaptea şi aproape nimeni nu doarme , pentru că trebuie aşteptați colindătorii.

Aşa-i la noi în Pişchia de Ajun, este foarte frumos !

elev LARISA BABĂU Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş
îndrumare, prof. GABRIELA ZUGRAU-NICOLAE, Şcoala cu cls. I-VIII Pişchia

Mama trebuie să facă multe prăjituri şi mulți colaci ca să aibă ce să le dea colindătorilor

Cea mai sfântă sărbătoare este Naşterea Domnului nostru Iisus Hristos. Aşa că, în toate casele ,este bucurie mare, pentru că se împodobeşte bradul, se merge la colindat şi toți oamenii îşi aşteaptă musafirii.

Noi ne adunăm toată familia, împodobim bradul , cântăm colinde frumoase şi suntem nerăbdători să vină Moş Crăciun. El vine, de obicei ,noaptea când noi dormim . Tot în noaptea Ajunului aştept şi colindătorii care vin în cete , cete. Mai devreme vin cetele de copii, iar târziu ,în noapte vin oamenii mari să vestească Naşterea Domnului. De aceea , mama trebuie să facă multe prăjituri şi mulți colaci ca să aibă ce să le dea colindătorilor, dar le mai dăm şi bani ,pentru că sunt foarte mulți. Când vin colindătorii, toți membrii familiei trebuie să fim prezenți pentru a le asculta minunatele cântece şi urări, apoi îi servim cu prăjituri, nuci, mere sau cu vin şi țuică pe oamenii mari. Se mai spun şi glume , iar după ceva timp pleacă şi imediat vin alte grupuri. Este foarte frumos! A doua zi, noi, copiii, suntem nerăbdători să vedem darurile lăsate peste noapte de Moş Crăciun.

E mare zarvă şi veselie, apoi ne vin musafirii şi luăm masa în familie când mâncăm multe bucate alese: sarmale, carne friptă, cârnați, cozonac şi multe altele. Ce mult îmi place sărbătoarea Crăciunului într-o familie!

elev ANA-MARIA TOMIȚĂ Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş
îndrumare, prof. GABRIELA ZUGRAU-NICOLAE, Şcoala cu cls. I-VIII Pişchia

Mergem acasă şi ne bucură de ce ne-a pregătit mama pentru masa de Crăciun

Eu merg în colindat în seara de Ajun şi mă îmbrac foarte gros că este frig şi avem mult de mers . Suntem 5-6 copii şi o luăm din casă în casă unde oamenii ne aşteaptă cu bucurie. Avem cu noi o tobă, un fluier şi o muzicuță. Cântăm toți în cor, în timp ce unul dintre noi bate toba sau cântă din fluier. Uneori ne mai încurcăm, dar trebuie să avem grijă că dacă greşim nu mai primim bani. Oamenii ne dau de toate: cozonac, prăjituri, suc şi bani. Avem cu noi nişte trăistuțe pentru a ne pune prăjiturile, merele şi nucile primite de la oameni. Toată lumea ne primeşte în curte , iar alții în casă unde mai stăm să ne încălzim. După aceea o luăm iar la picior, dar nu simțim frigul şi nici nu obosim pentru că ne place. Tot satul e luminat şi pe uliție miroase a mâncare bună. In toate casele este curățenie şi sunt mesele pline de bunăți, iar într-un colț străluceşte bradul frumos împodobit. Uneori ne grăbim să terminăm de colindat ca să ne găsească şi pe noi Moş Crăciun la casele noastre. Câteodată ajungem târziu acasă şi aflăm că Moşul a trecut deja, dar suntem, totuşi, bucuroşi că a găsit şi casele noastre.

În ziua Crăciunului este iar bucurie, pentru că ne întâlnim toți prietenii ca să ne arătăm cadourile de la Moş Crăciun şi să ne număr banii câştigați în colindat. Apoi mergem acasă şi ne bucură de ce ne-a pregit mama pentru masa de Crăciun. Este frumos Crăciunul la țară!

elev MIHAELA SABINA NEGREA Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş
îndrumare, prof. GABRIELA ZUGRAU-NICOLAE, Şcoala cu cls. I-VIII Pişchia

Afecțiuni dislastice: Rotacismul

Rotacismul este afecțiunea de tip dislalic exprimată în incapacitatea persoanei de articulare a fonemului R, putându-se merge până la omiterea acestuia. Situația de înlocuire a sunetului R cu alte sunete (de cele mai multe ori cu L sau I) se numeşte pararotacism.
Rotacismul şi pararotacismul se plasează în perioada copilăriei mici şi mijlocii, după 3 ani, adică după însuşirea limbajului.
Există o lungă listă de situații posibile de rotacism: nazal, faringeal, laringeal, labiodental, mandibular, bucal, interdental, marginal.

Terapia specifică rotacismului

În prealabil corectării propriu – zise se va proceda la exerciții de disponibilizare generală cu accent pe mişcările limbii şi pozițiile ei bazale şi cu insistare expresă pe lățirea ei până la molari, pe ridicarea ei corectă şi pe mobilitatea pregnantă a apexului.
Punctul de pornire în terapia articulatorie îl constituie sunetele spontane ce-l conțin sau sugerează pe R: interjecții, onomatopee familiare şi atractive pentru copil.

Există o serie de tehnici şi procedee absolut specifice de corectare. Pentru a sugera şi induce ce are R esențial în natura sa, adică vibrațiile sonore, care în unele cazuri sunt complet străine subiectului pe toate planurile (motric, tactil, acustic) se recurge la demersuri de inducere a senzațiilor concrete de vibrare.

În plan motor, acest lucru se face începând cu motricitatea generală: pendularea tot mai deasă, tinzând spre o vibrare grosieră a mâinilor, capului copilului , urmate de mişcări menite să inducă vibrații în motricitatea fină (maxilare, buze, limbă).
În plan tactic, i se va oferi copilului prilejul să perceapă prin palparea cu degetele zonele de rezonanță vibratilă (laringe, planşeu bucal,piept, creştet) un model oferit de logoped, pe care să-l reproducă palpându-şi aceleaşi zone.

Atunci când explicarea şi ilustrarea articulării lui R prin profile de pronunție şi palatograme nu este suficientă, se va imita ilustrativ vibrarea limbii cu o folie de hârtie sau plastic.

Pentru sunetul R se ajunge frecvent în terapie la derivări şi intervenții ortofonice. Acestea nu se înscriu doar în grupa R (L, N, D, T, I), putându-se recurge şi la alte sunete precum S, Z, ş.a.

Când nici derivările nu rezolvă problema, soluția rămâne intervenția ortofonică necesară fie pentru "ajustarea" derivării, fie pentru poziționări radicale şi funcționale. Se intervine:
- în gură: cu mici biluțe de plastic ; cu um beţişor , spatula sal degetul, lovind uşor, des şi ritmic sub vârful limbii;
- în afara gurii, prin generarea forțată a vibrațiilor dinspre exterior, spre interiorul încă inert: lovirea uşoară, dar energică, des şi ritmic a planşeului bucal (sub bărbie) de către logoped, lovirea în aceeaşi manieră a obrajilor sal colțurile gurii.

Plan terapeutic de principiu pentru rotacism

Acest plan se aplică după diagnosticarea riguroasă a rotacismuluişi după disponibilizările preterapeutice adecvate.
1. Etapa elaborării sunetului R
a). Faza demonstrării articulatorii în fața copilului a sunetului R, cu subfazele:
Perceperea vizuală a articulării (punerii în poziție a organelor vorbirii corecte de către copil (fără voce). Se explică de către logoped biomecanica specifică a consoanei R în condiții corecte , insistându-se pe poziționarea cu dublu aspect (statică şi dinamică) a limbii, cu lățirea ei până la molarii superiori, cu coborârea ei submediană şi retragerea bazei sale spre fundul gurii, cu apexul relaxat şi vibrând, cu vălul palatin ridicat, maxilarele întredeschise şi buzele uşor tensionate înspre comisuri.

Perceperea (şi exersarea) articulator – motrică de către copil a consoanei R (fără voce). Față în față cu logopedul, copilul urmăreşte cu privirea şi imită motric mişcările componente ale organelor vorbirii pentru R. Apoi se realizează acelaşi exercițiu, dar copilul se priveşte şi autocontrolează în oglindă. Se continuă cu exerciții analitico – sintetice în plan motric – executoriu, în fața oglinzii logopedice, cu asistarea logopedului.
Perceperea (ascultarea) şi autoperceperea (imitarea) acustică de către copil a consoanei R, oferit ca model acustic (cu voce). Vocalizarea lui R pe cele două nivele: în şoaptă şi cu voce normală. Se recurge la onomatopee şi interjecții ce-l conțin pe R.
Perceperea şi autoperceperea tactic – vibratilă a sunetului R. Copilul este pus să palpeze zona laringelui logopedului sal planşeul bucal al acestuia,

în timp ce terapeutul pronunță prelungit sal chiar exagerat onomatopee ce conținn R sal chiar R simplu, în timp ce cu cealaltă mână copilul îşi palpează partea anterioară a gâtului, din zona laringelui, încercând să obțină acelaşi efect vibratil.

b). Faza producției articulatorii primare a sunetului R.

Derivarea lui R se poate face pornindu-se de la următoarele sunete – bază corect articulate de copil : T →R; D→R; S→R; Z→R; L→R; I→R; H→R.

Intervenția ortofonică. Dintre intervențiile în interiorul gurii amintim: aşezarea de bucățele de hârtie, confetii sal biluțe alternativ pe şi sub limbă; lovirea repetată cu spatula sub apex; ridicarea apexului cu spatula. În exterior, logopedul poate interveni lovind uşor, repetat şi ritmic planşeul bucal al copilului, în timpul vocalizării anumitor foneme. Se intervine şi prin apăsarea ritmică, deasă şi repetată pe obraji, pe bărbie, pentru a deschide repetat gura, coborând maxilarul inferior sal utilizarea vibratorului electric sub bărbia copilului, în contact direct, la o frecvență reglabilă.

c). Faza producției articulatorii complexe a consoanei R.

Presupune exersarea şi stimularea consoanei R, dând prilejul copilului să se familiarizeze şi mai mult cu sunetul R.

2. Etapa consolidării sunetului R

Pentru menținere şi protecție se introduce R în mod eşalonat şi gradual în structuri fonetice diverse. Se poate merge până la sintagme şi propoziții simple (Cartier apropiat, Stropitoare mare, etc). Ca suport material în această etapă se folosesc planşe, imagini, texte de citit, discul logopedic.

3. Etapa diferențierii sunetului R

Pentru a evita confuziile între R şi alte sunete apropiate se utilizează perechi de cuvinte parofone, pentru a diferența, prin comparare directă, consoana R de L. (ex.: ramă/lamă; rac/lac; roy/loz; care/cale; car/cal, etc). În situații de pararotacism, când substituentul lui R este L, se recomandă amânarea şi abordarea precaută a acestei etape a diferențierii, pentru a nu crea riscul recidivării.

4. Etapa automatizării sunetului R

Se va solicita copilul în producerea, imitarea, repetarea, citirea sal conceperea de propoziții, fraze, zicători, ghicitori, etc, toate sturate pe cât posibil de prezența consoanei R.

Câteva exemple: “R e ruda lui P mare,
Cu propteaua în spinare,
Iar r mic ar fi un i,
Doar cârligul de n-ar fi.”

“Care pasăre e mare,
Dar nu prea poate să zboare,
Ci aleargă-n trap de cal
Prin tărâmul austral ? » (Struțul)

Într-un asemenea program terapeutic solicitarea subiectului este mare, ceea ce impune dozarea rațională a efortului şi pauze de câte 2-3 minute pentru relaxări la etape de 10-15 minute, la o activitate de 35- 40 minute, prin alternarea cu exerciții de atenție, de memorie, de scris, etc. Pentru cruțarea forțelor, se recomandă ca logopedul, la lecțiile de articulație, să vorbească din când în când în şoaptă. Prin aceasta se obține un triplu avantaj. Aude mai bine pronunția copilului dislalic, când se exersează concomitent. Prin pronunția în şoaptă, atenția dislalicului se îndreaptă mai intens asupra gurii logopedului, decât atunci când se pronunță sonor.

Bibliografie :

- Rivas Pardal, C., (1995) – Factores etiológicos del lenguaje, Malaga, Granada, Ed. Aljibe.
- Stănică, C.; Vrăjmaş, E.,Muşu, I., (1994) – Terapia tulburărilor de limbaj, Institutul Național pentru Recuperare şi Educație Specială
- Vilchez Garcia, V., (2005) - Retraso en el desarrollo del lenguaje, Manual de logopedia escolar, p. 284-294, Malaga, Granada, Ed. Alji
- http://www.scritube.com/medicina/DEFICIENTELE-DE-LIMBAJ911513811.php

prof. RAMONA HELER- profesor educator
C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu” Timişoara

FUNDACION IBEROAMERICANA DOWN 21

Începând cu anul şcolar 2011-2012, prin demersurile iniţiate de prof. Ramona Heler, s-au pus bazele unei colaborări cu publicaţia online Canal "Down21", editată de Fundaţia Ibeloamericană „Down21"din Spania, ce se concretizează prin schimburi de informaţii şi articole din domeniul psihopedagogiei speciale, consilierii psihopedagogice şi integrării educaţionale, adresate celor interesaţi de problematica Sindromul "Down". Ca un prim pas al colaborării, ne propunem a traduce articole şi materiale informative în limba română care să fie publicate în paginile revistei "Împreună" şi pentru arhiva Canal "Down21".

Jesús Flórez, Director Canal „Down21" : "Es para nosotros una satisfacción saber que desea traducir nuestros articulos de la revista, y tiene plena libertad" [traducere prof. Ramona Heler: Pentru noi este o satisfacţie să ştim că doriţi să traduceţi articolele noastre din revistă şi aveţi plină libertate de a o face]."Cuanta más los difundamos tanto mejor no le parece?"[Cu cât o facem cunoscută mai mult, cu atât mai bine, nu credeţi?]

Qué nos cuentan las personas con síndrome de Down

Desarrollo personal - Relaciones interpersonales

LA AMISTAD

La sabiduría popular afirma que "quien tiene un amigo tiene un tesoro". Ciertamente, la amistad tiene un papel vital en el desarrollo inicial del niño y se torna un asunto vital en la etapa de la adolescencia. Durante estas primeras etapas de desarrollo, el niño y joven con síndrome de Down, ayudado por sus iguales, va adquiriendo habilidades de relación cada vez más complejas y sofisticadas que le serán de gran utilidad en su etapa adulta.

La amistad no incluye sólo la aceptación y/o admisión del otro sino que implica el establecimiento de una relación caracterizada por un afecto mutuo, una preferencia recíproca y un sentimiento de compartir algo importante. Según Asher y Parker, las principales funciones o beneficios de la amistad son:

Compañerismo. Sentimiento de disfrutar de la mutua compañía. Este es el beneficio más básico de la amistad.

Alianza fiable. Este aspecto hace referencia al sentimiento de seguridad que se deriva de saber que se puede contar con la lealtad del otro. Saber que se tiene a alguien para sentarse en el autobús de vuelta a casa, en el comedor, etc. puede ser una motivación añadida en la vida escolar.

Ayuda y orientación. Los niños valoran la disposición por parte de sus amigos para ayudarles, prestarles sus objetos personales, etc. También se comparten consejos, información, etc. Casi todos los niños creen que compartir y ayudar son obligaciones que conlleva la amistad con otras personas.

Base para la comparación social. Los amigos ayudan a desarrollar y mantener una imagen de uno mismo como persona competente, atractiva y que merece la pena. La amistad es un contexto no amenazante en el que se pueden comparar los propios intereses, actitudes, miedos e inquietudes.

Intimidad y afecto. La amistad proporciona oportunidades para comunicar al otro cuestiones personales, experiencias, deseos e ilusiones sin miedo al rechazo o temor al ridículo. Esto es especialmente importante a partir de la preadolescencia, cuando aparecen las amistades con personas del otro sexo.

Apoyo emocional. La amistad garantiza un sentimiento de seguridad ante vivencias desconocidas o amenazantes. La amistad puede amortiguar las vivencias negativas al contar con la protección del otro. Con frecuencia, el niño ensaya nuevas conductas y asume nuevos retos personales en compañía de su mejor amigo.

Estímulo para el desarrollo de la competencia social. La amistad es el contexto perfecto para ensayar y consolidar numerosas habilidades de relación.

Pero, qué opinan los propios jóvenes con síndrome de Down y otras discapacidades intelectuales sobre los amigos y la amistad? Para profundizar en esta cuestión, se les pidió a un grupo de jóvenes que

reflexionaran y contestaran a tres cuestiones:

Qué es para ti la amistad?

Por qué es importante tener amigos?

Qué tipos de amigos tenemos?

A continuación, se exponen algunas de las respuestas que estos jóvenes elaboraron a estas tres anteriores cuestiones. Analizarlas en profundidad puede ayudarnos a los padres, familiares y profesionales a conocer cómo experimentan, reflexionan y viven el complejo mundo de las relaciones de amistad.

Qué es para ti la amistad?

Respetar a los demás.

Es algo especial porque conoces gente, les cuentas tus problemas, las cosas que haces.

Para mí la amistad es algo muy importante.

Tener amigos es una suerte.

Ayudar a tus amigos en todo los que necesiten y contarles lo que te pasa.

Tener colegas, les quiero mucho.

La amistad es ayudar, compartir, solucionar problemas, estar contento.

Es algo muy importante que se basa en la sinceridad y el cariño, es aceptar a la otra persona con el carácter que tiene y las cosas buenas y malas.

Por qué es importante tener amigos?

Para divertirse (salir a merendar, quedar con alguien y no estar en casa, ir al cine, a bailar, a su casa a dormir).

Para no estar solo y apoyarte en ellos.

Para confiar, hablar por teléfono, por email o el messenger.

Para contar algo de mí y de mis cosas.

Mis amigos me ayudan y yo les ayudo a ellos.

Me hacen sentir bien, me apoyan mucho.

Me ayudan en mis problemas y no estamos tristes.

Los amigos te quieren mucho.

Es importante tener amigos porque así nos responsabilizamos de nuestra vida.

Porque puedes contarles tus problemas, les puedes ayudar, estar con ellos en los momentos tristes y en los alegres.

Para poder tener amigos, primero hay que conocerlos.

Qué tipos de amigos tenemos?

Los amigos de la fundación, del colegio y los del club de ocio.

Los amigos del colegio y los amigos de la fundación.

Los amigos de la Fundación, los del fútbol y los de ocio.

Los amigos del colegio, de la fundación y del pueblo.

Amigos especiales.

Los que me caen mal y los que me caen bien.

No todos son iguales, mis amigos son graciosos, divertidos, pero como he dicho, no todos son iguales.

Los amigos de donde vives, los del centro.

Ce ne povestesc persoanele cu sindrom Down

Dezvoltare personală – Relații interpersonale

PRIETENIA

Înțelepciunea populară afirmă că " cine are un prieten, are o comoară". În mod cert, prietenia are un rol vital în dezvoltarea inițială a copilului şi devine un subiect vital în etapa adolescenței. În timpul acestor prime etape de dezvoltare, copilul şi tânărul cu sindrom Down, ajutat de semenii săi, va achiziționa abilități de relaționare din ce în ce mai complexe şi sofisticate ce le vor fi de mare utilitate în etapa adultă.

Prietenia nu include doar acceptarea şi / sau includerea celuilalt, ci implică stabilirea unei relații caracterizate de un afect tacit, o preferință reciprocă şi sentimentul de a împărți ceva important. După Asher şi Parker, principalele funcții sau beneficii ale prieteniei sunt:

Tovărăşia. Sentimentul de a se bucura de o companie. Este cel mai de bază beneficiu al prieteniei.

Alianță de încredere. Acest aspect face referire la sentimentul de siguranță care derivă din faptul că ştie că poate conta pe loialitatea celuilalt. Să ştie că are pe cineva când se aşează în autobuz la întoarcerea spre casă, în cameră, etc. Poate fi încă o motivație în viața şcolară.

Ajutor şi orientare. Copiii apreciază dispoziția din partea prietenilor săi pentru a-i ajuta, împrumuta obiectele lor personale, etc. De asemenea se dau sfaturi, informație, etc. Aproape toți copiii cred că a împărți şi a ajuta sunt obligații care aduc prietenia altor persoane.

Bază pentru comparare socială. Prietenii ajută la dezvoltarea şi menținerea unei imagini a fiecăruia ca o persoană competentă, atractivă şi care merită osteneala. Prietenia nu este un context amenințător în care se pot compara propriile interese, acțiuni, temeri şi îngrijorări.

Intimitate şi afect. Prietenia proporționează oportunități pentru a comunica celuilalt lucruri personale, experiențe, dorințe şi iluzii fără teama de respingere sau frica de ridicol. Acesta este cel mai important începând cu preadolescența, când apar prietenii cu persoane de sex opus.

Sprijin emoțional. Prietenia garantează un sentiment de siguranță în fața trăirilor necunoscute sau amenințătoare. Prietenia poate amortiza trăirile negative prin încrederea că celălalt îl protejează. Deseori, copilul încearcă noi conduite şi îşi asumă noi provocări personale în compania celui mai bun prieten.

Stimul pentru dezvoltarea competenței sociale.

Prietenia este contextul perfect pentru a încerca şi a consolida numeroase abilităţi de relaţionare.

Dar ce părere au chiar tinerii cu sindrom Down şi cu alte deficienţe de intelect despre prieteni şi prietenie? Pentru a aprofunda această chestiune, i s-a cerut unui grup de tineri să reflecteze şi să răspundă la trei întrebări:

Ce este pentru tine prietenia?

De ce este important să ai prieteni?

Ce tipuri de prieteni avem?

În continuare, se expun unele dintre răspunsurile pe care aceşti tineri le-au elaborat la aceste trei chestiuni anterioare. Analizate în profunzime pot ajuta părinţii, familiile şi specialiştii să cunoască modul în care experimentează, reflectă şi trăiesc relaţiile de prietenie.

Ce este pentru tine prietenia?

A-i respecta pe ceilalţi.

Este ceva special, deoarece cunoşti oameni, le povesteşti problemele, lucrurile pe care le faci.

Pentru mine prietenia este ceva foarte important.

A avea prieteni este un noroc.

A-ţi ajuta prietenii tot timpul când au nevoie şi a le povesti ce ţi se întâmplă.

A avea colegi, îi iubesc mult.

Prietenia este a ajuta, a împărţi, a rezolva probleme, a fi mulţumit.

Este ceva foarte important care se bazează pe sinceritate şi afecţiune, este a accepta cealaltă persoană cu caracterul pe care îl are şi cu lucrurile bune şi rele.

De ce este important să ai prieteni?

Pentru a te distra (a ieşi la o gustare, a te întâlni cu cineva şi a nu sta în casă, a merge la cinematograf, a dansa, a dormi la el acasă).

Pentru a nu sta singur şi pentru a te ajuta cu ei.

Pentru a avea încredere, a vorbi la telefon, prin mail sau messenger.

Pentru a povesti ceva despre mine şi despre treburile mele.

Prietenii mei mă ajută şi eu îi ajut pe ei.

Mă fac să mă simt bine, mă ajută mult.

Mă ajută în problemele mele şi nu suntem trişti.

Prietenii te iubesc mult.

Este important să ai prieteni deoarece aşa ne responsabilizăm viaţa.

Deoarece poţi povesti problemele tale, îi poţi ajuta, sta cu ei în momentele triste şi în cele fericite.

Pentru a putea să ai prieteni, prima dată trebuie să-i cunoşti.

Ce tipuri de prieteni avem?

Prietenii de la fundaţie, de la şcoală şi de la clubul de relaxare.

Prietenii de la şcoală şi prietenii de la fundaţie.

Prietenii de la fundaţie, cei de la fotbal şi cei de la asociaţie.

Prietenii de la şcoală, de la fundaţie şi din sat.

Prieteni speciali.

Cei antipatici şi cei simpatici.

Prietenii de unde locuieşti, cei din centru.

Nu toţi sunt la fel, prietenii mei sunt simpatici, distractivi, dar cum am spus, nu sunt toţi la fel.

Qué nos cuentan las personas con síndrome de Down y sus familias?

Desarrollo personal – Ocio y tiempo libre

Entrevista 1

Realizada a: padres de “Alicia”. Alicia tiene 5 años y tiene síndrome de Down.

P: Qué os preocupa en relación con el ocio y el tiempo libre de vuestra hija?

R: Aunque actualmente no es nuestro mayor problema, sí nos preocupa qué hará cuando vaya creciendo y sus hermanas y compañeros del colegio vayan teniendo otras necesidades y gustos diferentes a ella. Nos encantaría que tuviera la oportunidad de realizar un gran número de actividades con las que pueda disfrutar mucho. No sabemos si podrá realizarlas.

P: Qué actividades de ocio realiza actualmente Alicia?

R: La mayor parte de actividades de ocio que realiza es con nosotros y sus hermanas. Por las tardes, cuando hace bueno, vamos al parque con ella y sus hermanas. En el parque nos da la sensación de que se divierte bastante, pero sus hermanas tienen a veces que ayudarla, sobre todo a mostrar a otros niños que se puede jugar con ella. Al principio el resto de los niños la miraban un poco raro, pero tanto sus hermanas como nosotros hemos explicado al resto de niños del parque que Alicia tiene síndrome de Down, que alguna cosa le cuesta un poquito pero que a ella le encanta jugar y divertirse como a todos.

Otras actividades que llevamos a cabo con ella consisten en salir con otros familiares o amigos los fines de semana a jugar en el campo, ir al Parque de Atracciones, al Zoo. Lo cierto es que llevamos a cabo las mismas actividades que si no tuviera síndrome de Down.

Además de estas actividades con la familia, Alicia está apuntada a un grupo de ocio que organiza la Fundación Síndrome de Down. Quedan una vez al mes para realizar una actividad de aproximadamente dos horas de duración. En su grupo son 8 compañeros. Nos gusta que participe en este grupo con la intención de que conozca y se relacione con otros niños con discapacidad intelectual. En el colegio sólo hay otro compañero en su clase que tenga discapacidad. Nos encantaría que el grupo de la Fundación lo mantuviesen para que se consoliden unos amigos que continúen quedando cuando sean más mayores. Creemos que en un futuro, uno de los grupos más importantes de referencia va a ser el de otros compañeros con discapacidad como ella.

P**: Qué actividades de ocio realiza en su tiempo libre en casa?**

R: En casa lo que más hace es jugar con sus hermanas y con nosotros, cuando podemos, claro. Le cuesta bastante centrarse en un juego pero con las hermanas en ocasiones lo consigue. Lo que más le gusta es ayudarnos en algunas tareas como sacar el lavavajillas, o cocinar algo sencillo. Hay alguna película de dibujos que sí le gusta, pero son las menos. Desde hace poco estamos intentando que haga alguna cosa muy sencilla en el ordenador, sobre todo a manejar el ratón "dibujando". No aguanta mucho tiempo pero le divierte. En cualquier caso, con respecto al ocio en casa, es bastante dependiente de otra persona que le guíe.

P: Qué creéis que aporta el ocio en la vida de vuestra hija?

R: Creemos que le aporta entretenimiento y muchos buenos ratos. A nosotros nos aporta el poder disfrutar mientras vemos que ella lo pasa bien y se ríe. Diariamente se tiene que enfrentar a continuos retos que le exigen de esfuerzo y superación. El tener ratos de ocio, le permite poder relajarse y pasarlo bien.

P: Cómo creéis que será su ocio en un futuro cuando sea mayor que ahora?

R: Suponemos que poco a poco sus hermanas tendrán sus propias amigas y que en el colegio sucederá un poco lo mismo. Es una de las razones que nos lleva a que realice ya desde pequeña alguna actividad con otros niños y niñas con discapacidad. Nos encantaría que tuviese un grupito de amigos de la Fundación con los que poder salir los fines de semana. En la Fundación hemos podido ver algún grupo de chicos y chicas mayores que ella y nos da la sensación de que se lo pasan muy bien.

Además nuestra intención es apuntarla a actividades de deporte como su hermana mayor. Nuestra idea es apuntarla a actividades en el polideportivo con otros chicos sin discapacidad, queremos que tenga diferentes actividades con diferentes grupos. De todas maneras, intentamos vivir el presente sin pensar demasiado en el futuro. Nos intentaremos ir adaptando.

Entrevista 2

Realizada a: David. David tiene 29 años y tiene síndrome de Down

Trabaja en un puesto de trabajo ordinario a través de un programa de integración laboral
Tiene un hermano de 31 años. Vive en Madrid (España)

P: Qué actividades de ocio realizas normalmente?

R: Estoy apuntado a un grupo de ocio que quedamos los fines de semana, un equipo de fútbol y un programa de voluntariado. Todas estas actividades las hago en la Fundación Síndrome de Down. Con el grupo de ocio vamos al cine, a la bolera, de vez en cuando a un musical, este año tenemos fiesta de noche vieja, a la Plaza Mayor y otras cosas.
A veces también quedo con otros amigos de la Fundación pero sin monitores.
En casa leo, veo películas y escucho música.

P: Cuál es la actividad de ocio o la afición que más te gusta llevar a cabo?

R: Lo que más me gusta hacer es ir al cine. Pero al cine no se puede ir todos los días. Suelo ir con mis amigos de ocio.

P: Qué te aporta el ocio? ¿Qué es lo que más te gusta del ocio?

R: Poder hacer cosas y estar con mis amigos. En casa un rato está bien, pero hacer cosas me gusta más. Me lo paso bien y me relajo.

P: Qué cosas te gustaría mejorar de tu ocio?

R: Me gusta el ocio que tengo. Aunque me gustaría hacer más actividades solo.

P: Qué consejos darías a los padres de personas con síndrome de Down para que sus hijos tuvieran un ocio adecuado y de calidad?

R: Que aunque tenga limitaciones le dejen tomar iniciativas y que así cuando llegue a adulto puede ir en metro y planificar las actividades. Dónde quedar, cómo quedar y a qué hora volver a casa.

P: Dónde has conocido a tus amigos?

R: En el colegio y en la Fundación Síndrome de Down.

Ce ne povestesc persoanele cu sindrom Down şi familiile lor?

Dezvoltare personală – Recreere şi timp liber

Interviul 1
Realizat: părinților "Aliciei". Alicia are 5 ani şi are sindrom Down.

Î: Ce vă preocupă în legătură cu recreerea şi timpul liber al fiicei voastre?
R: Deşi momentan nu este problema noastră cea mai mare, ne preocupă ceea ce va face când va creşte şi când surorile ei şi colegii de la şcoală vor avea alte nevoi şi preferințe decât ea. Ne-ar plăcea să aibă şansa să realizeze multe activități de care să se poată bucura. Nu ştim dacă le va putea realiza.
Î: Ce activități de recreere are acum Alicia?

R: Majoritatea activităților de recreere pe care le are sunt cu noi şi cu surorile ei. După-masa, când e timp frumos, mergem în parc cu ea şi cu surorile ei. În parc ne dă senzația că se distrează destul, dar surorile trebuie deseori să o ajute, mai ales să le demonstreze celorlalți copii că se pot juca cu ea. La început ceilalți copii o priveau un pic ciudat, dar atât surorile ei, cât şi noi le-am explicat celorlalți copii din parc faptul că Alicia are sindrom Down, că unele lucruri le face puțin mai greu, dar că pe ea o încântă să se joace şi să se distreze ca şi ceilalți.
Alte activități pe care le-am făcut cu ea constau în ieşiri cu alte rude sau prieteni la sfârşit de săptămână să se joace pe câmp, mers în Parcul de Distracții, la Zoo. Adevărul este că realizăm activități ca şi cum nu ar avea sindromul Down.
În plus de aceste activități cu familia, Alicia este înscrisă

într-un grup de recreere organizat de Fundația Sindrom Down. Se întâlnesc o dată pe săptămână pentru a realiza o activitate de aproximativ două ore. În grupul ei sunt 8 colegi. Ne bucurăm că participă în acest grup, cu intenția să cunoască şi să relaționeze cu alți copii cu deficiență intelectuală. La şcoală mai are doar un singur coleg cu deficiență în clasă. Ne-ar plăcea ca acel grup de la Fundație să se mențină pentru a se consolida relații de prietenie şi să continue să rămână prieteni şi când vor mai creşte. Credem că în viitor, unul dintre grupurile de referință cele mai importante va fi cel cu alți colegi care au deficiență ca şi ea.

Î: Ce activități de recreere realizează în timpul său liber acasă?

R: Ce face cel mai mult acasă, este să se joace cu surorile şi cu noi, când putem, bineînțeles. Îi este destul de greu să se concentreze pe un joc, dar câteodată, cu surorile ei reuşeşte. Cel mai mult îi place să ne ajute la unele treburi, cum ar fi sa scoată vasele sau să gătească ceva simplu. Sunt câteva desene animate care îi plac, dar puține. De puțin timp încercăm să facă un lucru foarte simplu la calculator, mai ales să manevreze mouse-ul "desenând". Nu rezistă mult timp dar o distrează. În orice caz, cu privire la activitățile recreative din casă, este destul de dependentă de altă persoană, să o dirijeze.

Î: Ce credeți că aduce în viața fiicei voastre activitățile recreative?

R: Credem că-i aduce divertisment şi momente plăcute. Nouă ne aduce puterea să ne bucurăm când o vedem pe ea că se simte bine şi râde. Zilnic trebuie să facă față la continue provocări care necesită eforturi şi depăşiri. Având momente de recreere, îi permit să se relaxeze şi să se simtă bine.

P: Cum credeți că va fi timpul ei liber în viitor, când va fi mai mare?

R: Presupunem că încet, încet surorile ei vor avea propriile prietene şi că la şcoală se va întâmpla cam acelaşi lucru. Este unul dintre motivele pentru care deja face de mică unele activități cu alți băieței şi fetițe cu deficiențe. Ne-ar plăcea să aibă un mic grup de prieteni de la Fundație cu care să poată ieşi la sfârşit de săptămână. La Fundație am putut vedea un grup de băieți şi fete mai mari decât ea şi ne-au dat senzația că se simt foarte bine.

În plus intenția noastră este să o înscriem la activități de sport, ca şi sora ei mai mare. Ideea noastră este să o înscriem la activități în sală de sport cu alți copii fără deficiențe, dorim să aibă deferite activități cu diferite grupuri. În orice caz, încercăm să trăim prezentul fără să ne gândim prea mult la viitor. Vom încerca să ne adaptăm din mers.

Interviul 2

Realizat lui: David. David are 29 de ani şi are sindrom Down.

Lucrează pe un post obişnuit printr-un program de integrare laborală. Are un frate de 31 de ani. Locuieşte în Madrid (Spania).

Î: Ce activități de relaxare realizezi în mod normal?

R: Sunt înscris la un grup de recreere cu care mă întâlnesc la sfârşit de săptămână, o echipă de fotbal şi un program de voluntariat. Toate aceste activități le fac la Fundația Sindrom Down. Cu grupul de recreere merg la cinematograf, la popice, din când în când la teatru muzical, acest an avem petrecere de anul nou în Piața Mare şi alte lucruri.
Câteodată mă întâlnesc şi cu alți prieteni de la Fundație, dar fără supraveghetori. Acasă citesc, mă uit la filme şi ascult muzică.

Î: Care este activitatea de recreere pe care îți place cel mai mult să o faci?

R: Ceea ce-mi place cel mai mult să fac este să merg la cinematograf. Dar la cinematograf nu se poate merge în fiecare zi. Obişnuiesc să merg cu prietenii de recreere.

Î: Ce-ți aduce recreerea? Ce-ți place cel mai mult la recreere?

R: A putea face lucruri şi a sta cu prietenii. Acasă un pic este bine, dar să fac lucruri îmi place mai mult. Mă simt bine şi mă relaxează.

Î: Ce lucruri ai dori să îmbunătățeşti?

R: Îmi place timpul liber şi recreerea pe care o am. Deşi mi-ar plăcea să fac mai multe lucruri singur.

Î: Ce sfaturi ai da părinților persoanelor cu sindrom Down pentru ca fiii lor să aibă timpul de recreere adecvat şi de calitate?

R: Că deşi are îngrădiri, să-l lase să ia inițiative şi aşa când ajunge să fie adult poate să meargă cu metroul şi să-şi planifice activitățile. Unde se întâlneşte, cu cine se întâlneşte şi la ce oră ajunge acasă.

Î: Unde ți-ai cunoscut prietenii?

R: La şcoală şi la Fundația Sindrom Down.

Articol scris de Fundația Iberoamericană Down21, în publicația on-line Canal Down21.org, cu titlul original "Qué nos cuentan las personas con síndrome de Down",articol dezvoltare personală, accesibil la link-ul:
http://www.down21.org/web_n/index.php?option=com_content&view=article&id=894:que-nos-cuentan-las-personas-con-sindrome-de-down&catid=120:relaciones-interpersonales&Itemid=2164

Traducere şi adaptare: prof. Ramona Heler , C.Ş.E.I. "P.P.Neveanu" Timişoara pentru revista "Împreună", editată de C.Ş.E.I. "P.P.Neveanu" Timişoara.

Status socio-economic şi reuşitã şcolarã

În toatã lumea dreptul la educație este inclus în Constituții. Guvernele proclamã educația întrucât este mijlocul principal de a obține generații de cetățeni loiali şi în stare sã aducã contribuții la propãşirea țărilor. Ideologia educației de masã promovează ideea cã oricine poate concura cu ceilalți având aceleaşi şanse de succes şi cã succesul depinde exclusiv de meritele individului. Cu alte cuvinte, diferentele dintre clasele sociale în ceea ce priveşte reuşita şcolarã nu ar exista.

Cu toate acestea, cercetãrile din perimetrul sociologiei au demonstrat o corelație semnificativã între statusul socio-economic şi randamentul şcolar. Copiii din clasele mai puțin avantajate economic au în general rezultate şcolare inferioare, obținând note mai mici la aproape toate materiile şi intrând într-o proporție mai micã la liceu şi facultate. În cazul în care obțin rezultate slabe elevii îşi pierd interesul pentru activitãțile la clasã, se plictisesc, sunt mai agresivi şi mai înclinați sã lipseascã nemotivat. Aceşti copii au aspirații şcolare reduse şi nu considerã frecventarea şcolii o premisã pentru împlinirea profesionalã.

Influența mediului familial este însã cu mult mai complexã decât o aratã simpla comparație între resursele materiale de care dispun familiile din diferite pãturi sociale. Conform teoriei lui Basil Bernstein , grupurile sociale se deosebesc prin folosirea unor "coduri" lingvistice diferite, unul axat pe simbolismul concret, conținând concepte insuficient conturate, cu semnificații în mare parte implicite, folosit de indivizii din pãtuturile inferioare, şi un cod elaborat, abstract, cu semnificații explicite, nuanțat şi capabil sã transmitã idei subtile, folosit de obicei de cei din clasele superioare. Primul cod întârzie achizițiile culturale ale copiilor dn familiile defavorizate şi determinã eşecul şcolar deoarece activitãțile şcolare presupun utilizarea codului de limbaj elaborat.

Socializarea familialã preşcolarã, axatã pe interacțiunea pãrinți-copii a format obiectul multor cercetãri, fiind vãzutã ca principala cauzã a performanțelor mai slabe ale copiilor din familiile non-privilegiate. Copiii din clasele cu posibilitãți economice extinse au fost învãțați sã rãspundã pozitiv la situațiile şcolare, în cursul procesului de socializare dobândind dispoziții afective şi cognitive congruente cu aşteptãrile şcolii.

Pe lângã factorii enumerați, a cãror influențã s-a dovedit decisivã asupra participãrii şcolare a elevilor cu dificultãți economice, mai putem adãuga: erditatea, capitalul cultural, atitudinea pãrinților faţã de şcoalã şi pãrinții autoritari. Atfel cã, ştiințele sociale au pus în evidențã de multã vreme relația realã dintre reuşita şcolarã şi stratificarea socialã, copii cu aptitudini egale provenind din medii sociale diferite putând obține performanțe şcolare diferite.

Deşi scopul şcolarizãrii îl constituie progresul individual, educația este un proces social de interacțiune. Succesul şcolar nu se obține numai în urma efortului de asimilare a materialului predat de profesor; el presupune învãțarea normelor ce guvernează comportamentele acceptate în grupurile de elevi şi în organizația care este şcoala.

Bibliogarfie :

- Boncu Ş., Ilin C., Sulea C.(2007) – "Manual de psihologie socialã aplicatã", Editura Universitãții de Vest, Timişoara
- Gavreliuc, Alin (2002) - "O cãlãtorie alãturi de «celãlalt»", Editura Universitãții de Vest, Timişoara.

prof. EVELINA ȚINCU- profesor sprijin/itinerant
Şcoala cu cls. I-VIII com. Pişchia, jud. Timiş

Calendarul performanțelor:

- Mai 2011: revista şcolară „Împreună”, obține Premiul al III-lea la Concursul național de reviste şcolare, etapa județeană, organizat de Inspectoratul Şcolar Județean Timiş şi Colegiul Național „C. D. Loga” din Timişoara, secțiunea gimnaziu.
- Februarie 2011, revista şcolară „Împreună” primeşte distincție din partea Universității Craiova, a Şcolii Speciale „Semenii” şi Şcoala de Muzică din Negotin, Republica Serbia.
- Octombrie 2010, echipa „Împreună” primeşte, din partea Centrului Carpato-Danubian de Ecologie din Bucureşti, Certificat de participare la programul „Tineri reporteri pentru mediul înconjurător”, etapa națională, cu portofoliul „Cotidianul rural-agrar din comuna Pişchia”.
- Mai 2010: Revista şcolară "Împreună" a obținut Mențiune la Concursul național de reviste şcolare, etapa județeană, secțiunea gimnaziu, organizat de Inspectoratul Şcolar Județean Timiş şi Colegiul Tehnic „Tudor Tănăsescu” din Timişoara
- Octombrie 2009: elevul Nicolae Nicola, îndrumat de prof. Dragomir Corneliu, obține Mențiune la faza națională a concursului de cronică sportivă „Un condei numit fair-play”, organizat de Academia Olimpică Română şi Ministerul Educației, Cercetării, Inovației, Tineretului şi Sportului, cu un articol publicat în revista „Împreună”, numărul 2, anul I.
- iunie 2009: Revista şcolară "Împreună" a obținut Mențiune la Concursul național de reviste şcolare, etapa județeană, organizat de Inspectoratul Şcolar Județean Timiş şi Grupul Şcolar „Ion Mincu” din Timişoara.

Echipa împreună:

- **Bordul revistei**: prof. Doina Păşcuță (Director C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu”, Timişoara), prof. Kristina Kalmar (Director Şcoala cu cls. I-VIII Pişchia), prof. Aura Danielescu (Director Şcoala cu cls. I-VIII Maşloc), prof. Mioara Novac (Director adjunct C.Ş.E.I. „Paul Popescu Neveanu”, Timişoara), prof. Corneliu Dragomir (inițiator/coordonator proiect/parteneriat)
- **Au îndrumat elevi:** prof. Corneliu Dragomir, prof. Felicia Gujbă, prof. Codruța Vanci, prof. Gabriela Nicolae Zugravu
- **Au publicat**: prof. Angela Aconi, elev Alexandru Ardelean, elev Donisa Alexandru, elev Gianina Babău, elev Ana-Maria Banda, prof./ed. Loredana Becu, prof. Adriana Bucur, elev Valentino Sebastian Costea, prof. Corneliu Dragomir, elev Dana Adriana, prof. Felicia Anca Gujbă, prof.Daniela Goina, prof. Teodor Goina, prof. Ramona Heler, elev Laurențiu Kocsis, elev Slavița Leahu, prof. Daciana Loboş, elev Adelina Măzăran, elev Alexandru Morcan, elev Raluca Moroşan, elev Mihaela Sabina Negrea, prof. Ligia Neşcu, prof. Gabriela Nuțaş, elev Maria Pop, elev Marius Santa, elev Ana Maria Tomiță, prof. Evelina Țincu, prof. Codruța Vanci, elev Alexandru Varga, elev Vanesa Vătăman, prof. Gabriela Zugravu, elev Andrei Zsigo.
- **Inițiator/coordonator proiect/ parteneriat**: prof. Corneliu Dragomir

I.S.S.N. 2066 - 4729

Revista **«Împreună»** este recunoscută de Biblioteca Națională a Românie şi identificată prin cod I.S.S.N.